

DEDICACIÓ DE L'ESGLÉSIA
DE LA SAGRADA FAMÍLIA, DE BARCELONA,
PEL SANT PARE BENET XVI

Diumenge, 7 de novembre de 2010

PÒRTIC

Les esglésies

(Ritual de la dedicació d'una església, Advertiments previs, núms. 1-3)

Crist, amb la seva mort i la seva resurrecció, esdevingué el temple (Jn 2,21) veritable i perfecte de la nova Aliança i aplegà el poble que és possessió peculiar de Déu.

Aquest poble reunit i unificat a semblança del Pare, Fill i Esperit Sant és l'Església (*Lumen gentium* 4), o temple de Déu, construït de pedres vives, on el Pare és adorat en esperit i veritat (Jn 4,23).

Amb raó, doncs, des de l'antigor s'anomena també «església» l'edifici en el qual es congrega la comunitat cristiana per escoltar la paraula de Déu, pregar comunitàriament, rebre els sagraments i celebrar l'Eucaristia.

Pel fet de ser un edifici visible, aquesta casa és un signe peculiar de l'Església que peregrina en la terra i una imatge de l'Església que ja viu en el cel.

Atès, també, que l'església s'aixeca com un edifici destinat únicament i de forma estable per reunir el poble i celebrar els misteris sagrats, és convenient que sigui dedicada al Senyor amb un ritu solemne, segons l'antic costum de l'Església.

L'església, tal com exigeix la seva natura, ha de ser apta per a les celebracions, decorosa, notable per la seva ornamentació i no simplement sumptuosa, de manera que sigui un símbol i un signe de les realitats celestials. «Per això, convé que la disposició general de l'edifici sagrat sigui feta de tal manera que doni ja com una imatge de l'assemblea reunida, que permeti l'ordenament adequat de tots els seus components i que afavoreixi el perfecte exercici de cada un dels ministeris». A més, tot el que es refereix a la disposició del presbiteri, l'altar, la seu, l'ambó i el lloc de la reserva del Santíssim Sagrament, cal seguir les normes de l'Ordenament general del Missal romà.

També cal observar diligentment tot el que hi ha prescrit sobre la matèria dels sagraments i els llocs destinats a la seva celebració, en particular del baptisme i de la penitència (*Ritual del Baptisme d'infants*, núm. 25; *Ritual de la penitència*, núm. 12).

L'altar

(Ritual de la dedicació d'un altar, Advertiments previs, nús. 1-5)

Els pares de l'Església antiga, meditant la paraula de Déu, afirmaren sense cap mena de dubte que Crist va ser la víctima, el sacerdot i l'altar del seu propi sacrifici (SANT EPIFANI, *Panarium* II,I, Hæresis 55; SANT CIRIL D'ALEXANDRIA, *De adoratione in spiritu et veritate*, IX).

En la carta als cristians hebreus, Crist és presentat com el gran sacerdot i l'altar viu del temple celestial (He 4,14; 13,10); en l'Apocalipsi el nostre Redemptor apareix com l'Anyell occit (Ap 5,6), l'oblació del qual «és portada a l'altar del cel per mans del sant Àngel» de Déu (*Missal Romà*, Ordre de la Missa, núm. 96).

Perquè Crist, el cap i el mestre dels cristians, és el veritable altar, també els seus deixebles són altar espiritual, en el qual s'ofereix a Déu el sacrifici d'una vida santament viscuda. Els pares sembla que ja volien significar això quan, per exemple, sant Ignasi demana de manera admirable als romans: «No vull que em doneu res més que poder immolar-me per Déu, mentre l'altar ja està preparat» (*Ad Romanos* 2,2), o bé quan sant Policarp amonesta les vídues perquè visquin santament, ja que «són altar de Déu» (*Ad Philippenses* 4,3). A aquestes expressions respon, entre altres, la veu de sant Gregori el Gran, quan ensenya: «¿Què és l'altar de Déu, sinó l'ànima dels qui viuen santament?... Amb raó l'ànima dels justos s'anomena altar de Déu» (*Homiliarum in Ezechielem* II, 10,19). També amb una altra comparció, repetida entre els escriptors eclesiàstics, els fidels que es donen a l'oració, ofereixen a Déu pregàries i immolen sacrificis de lloança, ells en persona són pedres vives amb les quals Jesús, el Senyor, edifica l'altar de l'Església (ORÍGENES, *In librum Iesu Nave*, Homilia IX,1).

Crist, el Senyor, en instituir com a convit sagrat el memorial del sacrifici que havia d'ofereir al Pare en l'ara de la creu, va fer sagrada la taula al voltant de la qual els fidels s'havien de reunir per celebrar la Pasqua.

Així, l'altar és la taula del sacrifici i del convit, en la qual el sacerdot, en representació de nostre Senyor Jesucrist, fa el mateix que el Senyor va fer i va dir als deixebles que fessin com el seu memorial; tot això ja ho fa entreveure l'Apòstol, quan diu: «El calze de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa» (1Co 10,16-17).

Las iglesias

(Ritual de la dedicación de una iglesia, Introducción, núm. 1-3)

Cristo, por su muerte y resurrección, se convirtió en el verdadero y perfecto templo de la nueva Alianza (Jn 2,21) y reunió al pueblo adquirido por Dios. Este pueblo santo, unificado por virtud y a imagen del Padre, el Hijo y el Espíritu Santo, es la Iglesia (*Lumen gentium* 4), o sea, el templo de Dios edificado con piedras vivas, donde se da culto al Padre con espíritu y verdad (Jn 4,23).

Con razón, pues, desde muy antiguo se llamó «iglesia» el edificio en el cual la comunidad cristiana se reúne para escuchar la palabra de Dios, para orar unida, para recibir los sacramentos y celebrar la eucaristía.

Por el hecho de ser un edificio visible, esta casa es un signo peculiar de la Iglesia que peregrina en la tierra e imagen de la Iglesia celestial.

Y porque la iglesia se construye como edificio destinado de manera fija y exclusiva a reunir al pueblo de Dios y celebrar los sagrados misterios, conviene dedicarla al Señor con un rito solemne, según la antiquísima costumbre de la Iglesia.

La iglesia, como lo exige su naturaleza, debe ser apta para las celebraciones sagradas, hermosa, con una noble belleza que no consista únicamente en la suntuosidad, y ha de ser un auténtico símbolo y signo de las realidades sobrenaturales. «La disposición general del edificio sagrado conviene que se haga de tal manera que sea como una imagen de la asamblea reunida, que consienta un proporcionado orden de todas sus partes y que favorezca la perfecta ejecución de cada uno de los ministerios». En lo que se refiere al presbiterio, el altar, la sede, el ambón y el lugar de la reserva del Santísimo Sacramento, se observará

lo prescrito por las normas que establece la Ordenación general del Misal romano.

Se observará también cuidadosamente lo pertinente a las cosas y lugares destinados a los demás sacramentos, especialmente al bautismo y la penitencia (*Ritual de Bautismo de niños*, núm. 25; *Ritual de la Penitencia*, núm. 12).

El altar

(Ritual de la dedicación de un altar, Introducción, núm. 1-3)

Los antiguos Padres de la Iglesia, meditando la palabra de Dios, no dudaron en afirmar que Cristo fue, al mismo tiempo, la víctima, el sacerdote y el altar de su propio sacrificio (SAN EPIFANIO, *Panario* II,1, Herejía 55; SAN CIRILO DE ALEJANDRÍA, *Sobre la adoración con espíritu y verdad*, 9).

En efecto, la carta a los Hebreos presenta a Cristo como el sumo Sacerdote y, al mismo tiempo, como el Altar vivo del templo celestial (Heb 4,14; 13,10). Y en el Apocalipsis aparece nuestro Redentor como el Cordero degollado (Ap 5,6), cuya oblación es llevada hasta el altar del cielo por manos del Ángel de Dios (*Misal romano*, Ordinario de la misa, Canon romano).

Si Cristo, Cabeza y Maestro, es verdadero altar, también sus miembros y discípulos son altares espirituales, en los que se ofrece a Dios el sacrificio de una vida santa. Esto lo afirman ya los santos Padres. San Ignacio de Antioquía suplica a los Romanos: «el mejor favor que podéis hacerme es dejar que sea inmolado para Dios, mientras el altar está aún preparado» (*Carta a los Romanos* II,2). San Policarpo amonesta a las viudas a que vivan santamente, porque «son el altar de Dios» (*Carta a los Filipenses* IV,3). A estas voces, se une, entre otros, san Gregorio Magno: «¿Qué es el altar de Dios sino la mente de quienes viven honestamente?... Con razón, pues, el corazón de los justos es llamado el altar de Dios» (*Homilías sobre el libro de Ezequiel* II,10,19).

O, según otra imagen célebre entre los escritores eclesiásticos, los fieles cristianos que se dedican por completo a la oración, que ofrecen a Dios el sacrificio de sus plegarias y súplicas, son ellos mismos piedras vivas con las que el Señor Jesús edifica el altar de la Iglesia (ORÍGENES, *Homilías sobre el libro de Josué* 9,1).

El Señor Jesucristo, al instituir, bajo la forma de un banquete sacrificial, el memorial del sacrificio que iba a ofrecer al Padre en el ara de la cruz, santificó la mesa en la cual se reunirían los fieles para celebrar su Pascua. Así, pues, el altar es mesa de sacrificio y de convite en la que el sacerdote, en representación de Cristo Señor, hace lo mismo que hizo el Señor en persona y encargó a los discípulos que hicieran en conmemoración suya, todo lo cual resume admirablemente el Apóstol cuando dice: «El cáliz de nuestra Acción de gracias, ¿no nos une a todos en la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no nos une a todos en el cuerpo de Cristo? El pan es uno, y así nosotros, aunque somos muchos, formamos un solo cuerpo, porque comemos todos del mismo pan» (1Cor 10,16-17).

Primera part

RITUS INICIALS

PRIMERA PART

RITUS INICIALS

Quan el Sant Pare, juntament amb tots els qui l'han d'acompanyar en la processó d'entrada, està ja davant la porta de l'església, que encara resta tancada, com a signe que va a començar la celebració tota l'assemblea canta:

Cant inicial

Al - le - lu - ia, llo - em el Se - nyor, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

(1) 1. Lloeu Déu al seu santu - ari, llo - eu-lo al balu - ard del firma - ment, llo - eu-lo per les seves gestes, (2) (3) (4) llo - eu-lo per la seva gran - desa.

El Sant Pare, amb un gest significatiu, demana que s'obri la porta.

Un cop oberta, els cors canten l'antífona: «Tu es Petrus».

Acabada l'antífona, els cors entonen el cant d'entrada, i l'assemblea s'hi afegeix.

PRIMERA PARTE

RITOS INICIALES

Estando el Santo Padre, junto con todos los que deben acompañarle en la procesión de entrada, ante la puerta de la iglesia, aun cerrada, como signo de que va a empezar la celebración toda la asamblea canta:

Canto inicial

Antífona: Aleluya, alabemos al Señor, aleluya, aleluya.

Coro: Alabad al Señor en su templo,
alabadlo en su fuerte firmamento.
alabadlo por sus obras magníficas,
alabadlo por su inmensa grandeza.
(del salmo 150)

El Santo Padre, con un gesto significativo, pide que se abra la puerta.

Una vez abierta, los coros cantan la antífona: «Tu es Petrus».

Terminada la antífona, los coros entonan el canto de entrada, y la asamblea se une al canto.

Cant d'entrada

Ser - viu el Se - nyor amb a - le - gri - a.

1. Acla - meu el Se - nyor arreu de la terra, doneu culte al Se-

nyor amb cants de festa, entreu davant d'ell amb crits d'a - le - gria.

2. Reconeixeu que el Senyor és Déu,
que és el nostre creador i que som seus,
som el seu poble i el ramat que ell pastura.
3. Entreu als seus portals enaltint-lo,
canteu lloances als seus atris,
enaltiu i beneïu el seu nom:
4. «Que n'és, de bo, el Senyor!
Perdura eternament el seu amor,
és fidel per segles i segles».
(Salm 99)

Els qui van a la processó, en arribar al presbiteri, s'adreça cadascú al seu lloc, però sense venerar l'altar, que encara no ha estat dedicat.

Paraules de benvinguda al Sant Pare

Un cop tots són al lloc que els correspon al presbiteri i el Sant Pare ocupa la seu presidencial, tothom s'asseu i el senyor Arquebisbe de Barcelona, Cardenal Lluís Martínez Sistach, adreça al papa Benet unes paraules de salutació i benvinguda.

Canto de entrada

Antífona: Servid con alegría al Señor.

Coro: Aclama al Señor, tierra entera,
servid al Señor con alegría,
entrad en su presencia con vítores.

Sabed que el Señor es Dios:
que él nos hizo y somos suyos,
su pueblo y ovejas de su rebaño.

Entrad por sus puertas con acción de gracias,
por sus atrios con himnos,
dándole gracias y bendiciendo su nombre:

«El Señor es bueno,
su misericordia es eterna,
su fidelidad por todas las edades».

Gloria al Padre, y al Hijo y al Espíritu Santo.
Como era en el principio, ahora y siempre,
por los siglos de los siglos. Amén.

(Salmo 99)

Cuantos forman la procesión, al llegar al presbiterio, se dirigen cada uno a su lugar, pero sin venerar el altar, aún no dedicado.

Palabras de saludo al Santo Padre

Cuando todos se encuentran en el lugar que les corresponde en el presbiterio y el Santo Padre ocupa la sede presidencial, todos se sientan y el señor Arzobispo de Barcelona, cardenal Lluís Martínez Sistach, dirige al papa Benedicto unas palabras de saludo y bienvenida.

Aleshores, l'actual arquitecte principal de l'obra ofereix una breu explicació sobre la construcció de l'església.

Després, el Sant Pare entrega la clau de la porta de l'església al prevere responsable de la mateixa.

Salutació del Sant Pare a l'assemblea

Aleshores, mentre tots són dempeus, el Sant Pare, sense bàcul ni mitra, diu:

- En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Tothom:

- Amén.

El Sant Pare:

- Que la gràcia i la pau siguin amb tots vosaltres en la santa Església de Déu.

Tothom:

- I amb el vostre esperit.

Benedicció de l'aigua i aspersion

Després que el Sant Pare ha rebut aquestes paraules de salutació, beneeix l'aigua per aspergir el poble com a signe de penitència i en memòria del baptisme, i per purificar les parets i l'altar de la nova església. Tothom es posa dret.

Els ministres presenten al Sant Pare l'aigua que ha de beneir, i ell, dret davant la seu, invita tothom a pregar amb aquestes paraules:

- Queridos hermanos,
al dedicar a Dios nuestro Señor
esta santa iglesia de la Sagrada Familia,
supliquémosle que bendiga esta agua,

Entonces, el actual arquitecto principal de la obra ofrece una breve explicación sobre la construcción de la iglesia.

Después, el Santo Padre entrega la llave de la iglesia al presbítero responsable de la misma.

Salutación del Santo Padre a la asamblea

Entonces, estando todos de pie, el Santo Padre, sin báculo ni mitra, dice:

– En el nombre del Padre, y del Hijo y del Espíritu Santo.

Todos:

– Amén.

El Santo Padre:

– La gracia y la paz estén con todos vosotros,
en la santa Iglesia de Dios.

Todos:

– Y con tu espíritu.

Bendición del agua y aspersión

Después que el Santo Padre haya recibido estas palabras de saludo, bendice el agua para aspergir al pueblo como signo de penitencia y en memoria del bautismo, y para purificar las paredes y el altar de la nueva iglesia. Todos se levantan.

Los ministros presentan al Santo Padre el agua que debe bendecir, y él, de pie ante la sede, invita a todos a orar con estas palabras:

– Germans estimats, ara que dedicarem aquesta santa església de la Sagrada Família al nostre Déu, demanem-li que es digni a beneir aquesta aigua que serà aspergida damunt nostre en signe de penitència i en memòria del baptisme i amb la qual seran purificades aquestes

creatura sua, con la cual seremos rociados,
en señal de penitencia
y en recuerdo del bautismo,
y con la cual se purificarán los muros
y el nuevo altar.
Que el mismo Señor nos ayude con su gracia,
para que, dóciles al Espíritu Santo
que hemos recibido,
permanezcamos fieles en su Iglesia.

Preguen tots uns moments en silenci.

El Sant Pare prossegueix:

- Deus, per quem omnis creatúra ad vitæ prodit lumen,
tanta hómines proséqueris dilectióne
ut eos non solum patérna alas cura,
sed caritátis rore a peccátis cleméner emúndes
et ad Christum Caput constáner redúcas:
misericórdi enim consílio statuísti
ut qui in sacram descendíssent undam peccatóres,
Christo commórtui, insóntes resúrgerent
eiúsque membra fíerent
atque ætérni præmii coherédes.
Hanc ergo creatúram aquæ tua benediccióne + sanctífica,
ut, in nos et huius ecclésiæ paríetes aspérta,
signum exsístat illíus salutáris lavácri,
quo, in Christo ablúti, templum Spíritus tui sumus effécti:
nos autem cum ómnibus frátribus, qui in hac ecclésia
divína celebrábunt mystéria,
ad cæléstem Ierúsalem perveníre concédas.
Per Christum Dóminum nostrum.

Tothom: Amén.

El Sant Pare aspergeix el poble i l'altar.

Sis ministres aspergeixen amb aigua beneïda els murs de l'església.

parets i aquest nou altar. Que ell mateix vulgui ajudar-nos amb la seva gràcia perquè, dòcils a l'Esperit que hem rebut, ens mantinguem fidels en la seva Església.

Todos oran unos momentos en silencio.

El Santo Padre prosigue:

– Oh Déu, per vós tota criatura surt a la llum de la vida i tant estimeu els homes que no solament els alimenteu amb sol·licitud paternal, sinó que els purifiqueu dels pecats amb la rosada de la caritat, per conduir-los sempre a Crist, el seu cap; vós heu volgut misericordiosament que els pecadors, en submergir-se a les fonts baptismals, morissin amb Crist, ressuscitessin com a justos, esdevinguessin els seus memebres i fossin amb ell hereus del premi etern. Santifiqueu aquesta aigua amb la vostra † benedició, perquè aspergida sobre nosaltres i les parets d'aquesta església, sigui signe del baptisme salvador, pel qual Crist ens renta i ens fa temple de l'Esperit Sant; concediu-nos, Senyor, a nosaltres i a tots els germans que en aquesta església celebraran els divins misteris, d'arribar feliçment a la Jerusalem celestial. Per Crist Senyor nostre.

– Dios, Padre nuestro, fuente de luz y de vida, que tanto amas a los hombres que no sólo los alimentas con solicitud paternal, sino que los purificas del pecado con el rocío de la caridad y los guías constantemente hacia Cristo, su Cabeza; y así has querido, en tu designio misericordioso, que los pecadores, al sumergirse en el baño bautismal, mueran con Cristo y resuciten inocentes, sean hechos miembros suyos y coherederos del premio eterno; santifica con tu bendición † esta agua, creatura tuya, para que, rociada sobre nosotros y sobre los muros de esta iglesia, sea señal del bautismo, por el cual, lavados en Cristo, llegamos a ser templos de tu Espíritu; concédenos a nosotros y a cuantos en esta iglesia celebrarán los divinos misterios llegar a la celestial Jerusalén. Por Jesucristo nuestro Señor.

Todos: Amén.

El Santo Padre asperge al pueblo y el altar.

Seis ministros aspergen con agua bendita los muros de la iglesia.

Durant l'aspersió es canta:

1. Déu que cre - à la llum del sol i les es - tre - lles del fir - ma -
ment, per Crist el cor dels seus fi - dels a - ra il - lu - mi - na amb llum res - plen -
dent. Crist és la llum que el món fa clar, la llum que el món ha de sal - var.
Vic - tò - ria és la nos - tra fe, la fe d'un po - ble de ba - te - jats.

2. Tal com la pluja amara els camps / fent germinar les bones llavors, / la nostra vida així mateix / pluja de gràcia espera de vós. / Brolli la font de salvació, / que tenim set de vós, Senyor.
3. En vós trobem la pau i el goig, / en vós la força per estimar. / Fidelitat us prometem / a tot allò que ens vàreu manar. / Vostres paraules són, Senyor, / de vida eterna i de perdó.
4. Tota la terra, vostre amor / omple, Senyor, d'Orient a Occident. / L'ànima nostra prou que su sap / entre nosaltres sempre present. / Res no ens espanta ni ens fa por, / que som el poble del Senyor.
5. La nostra vida és viure en Crist, / en Crist Jesús que ha ressuscitat. / Ell de la mort vencé el poder / i ja no som esclaus del pecat. / Morts als pecat, en Crist vivim / i el Déu i Pare beneïm.

Acabada l'aspersió, el Sant Pare retorna a la seu i un cop acabat el cant, el Sant Pare, dret i amb les mans juntes, prossegueix:

- Deus, misericordiárum Pater,
adsit in hac oratiónis domo

Durante la aspersion se canta:

1. Dios que creó la luz del sol, de las estrellas el resplandor, por Cristo alumbró el corazón del pueblo fiel con nuevo fulgor. Cristo esperanza al mundo dio; él es la luz de salvación. Victoria canta nuestra fe, la fe que impulsa el pueblo de Dios.
2. Como la lluvia vida da y el campo yermo trueca en jardín, así nuestra alma con ardor lluvia de gracia espera de ti. Brote la fuente del amor para la sed del pecador. Victoria canta...
3. En ti encuentran paz y amor, en ti la fuerza para vivir. Fieles queremos ser, Señor, y tus mandatos siempre cumplir. Que tus palabras prenda son de vida eterna y de perdón. Victoria canta...
4. Llena la tierra el santo amor que derramaste desde la cruz. Sabe nuestra alma que tú estás entre nosotros, Cristo Jesús. Nada nos causa ya temor: somos el pueblo del Señor. Victoria canta...
5. Es nuestro gozo en ti vivir, la vida de tu resurrección. Ya de la esclavitud del mal nos hizo libres tu redención. En ti viviendo, sin cesar gloria a Dios Padre hemos de dar. Victoria canta...

Terminada la aspersion, el Santo Padre, desde la sede, de pie y con las manos juntas, prosigue:

- Que Déu, Pare misericordiós, sigui present en aquesta casa d'oració; i que per la gràcia de
- Dios, Padre de misericordia, esté presente en esta casa de oración y con la gracia del Espíritu Santo,

et Spíritus Sancti grátia
templum puríficet habitatiónis suæ,
quod nos sumus.

Tothom: Amén.

Himne i col-lecta

Després es diu l'himne:

XVI. s.

V

G Ló-ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax ho-
mí-ni-bus bonae vo-luntá- tis. Laudá- mus te. Be-ne-dí-
cimus te. Ado-rá- mus te. Glo-ri- fi-cámus te. Grá-
ti- as á-gimus ti- bi propter magnam gló-ri- am tu- am.
Dómi-ne De- us, Rex caelé-stis, De- us Pa-ter omní- pot- ens.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of five staves of music. The first staff begins with a 'V' and a large 'G' for the first letter of the first line of text. The text is written in a Gothic-style font. The music is written on a five-line staff with square notes and stems. There are bar lines and repeat signs throughout the score. The text is: 'Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, Rex caelestis, Deus Pater omnipotens.'

l'Esperit Sant purifiqui aquest temple, on ell farà estada, temple que som nosaltres.

purifique a quienes somos templo vivo para su gloria.

Todos: Amén.

Himno y colecta

Después, se canta el himno.

Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor. Us lloem, us beneïm, us adorem, us glorifiquem, us donem gràcies, per la vostra immensa glòria, Senyor Déu, Rei celestial, Déu Pare omnipotent. Senyor, Fill unigènit, Jesucrist, Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare, vós, que lleveu el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres; vós, que lleveu el pecat del món, acolliu la nostra súplica, vós que seieu a la dreta del Pare, tingueu pietat de nosaltres. Perquè vós sou l'únic Sant, vós l'únic Senyor, vós l'únic Altíssim, Jesucrist, amb l'Esperit Sant, en la glòria de Déu Pare. Amén.

Gloria a Dios en el cielo, y en la tierra paz a los hombres que ama el Señor. Por tu inmensa gloria te alabamos, te bendecimos, te adoramos, te glorificamos, te damos gracias, Señor Dios, Rey celestial, Dios Padre todopoderoso. Señor Hijo único, Jesucristo, Señor Dios, Cordero de Dios, Hijo del Padre: tú que quitas el pecado del mundo, ten piedad de nosotros; tú que quitas el pecado del mundo, atiende nuestra súplica; tú que estás sentado a la derecha del Padre, ten piedad de nosotros: Porque sólo tú eres Santo, sólo tú Señor, sólo tú Altísimo, Jesucristo, con el Espíritu Santo, en la gloria de Dios Padre. Amén.

Dómi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te Ie-su Chri-ste. Dómi-ne

De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-tris. Qui tol-lis peccá-

ta mun-di, mi-se-ré-re no-bis. Qui tol-lis peccá-ta mun-

di, sú-sci-pe de-pre-ca-ti-ó-nem no-stram. Qui se-des ad

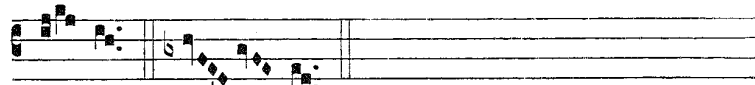
déxte-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no-bis. Quo-ni-am tu so-lus

sanctus. Tu so-lus Dó-mi-nus. Tu so-lus Al-tí-s-si-mus,

Ie-su Chri-ste. Cum Sancto Spí-ri-tu, in gló-ri-a De-i

Pa-tris. A-men.

Acabat l'himne, el Sant Pare, amb les mans juntes, diu:

– Oremus.

Preguen tots uns moments en silenci.

Després, el Sant Pare, amb les mans obertes, diu:

– Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxilií tui manus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confírmet.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia séeula sæculorum.

Tothom: Amén.

Terminado el himno, el Santo Padre, juntando las manos, dice:

– Pregeltem.

– Oremus.

Oran todos unos momentos en silencio.

Después, el Santo Padre, abriendo las manos, dice:

Déu omnipotent i etern, vesseu sobre aquest lloc la vostra gràcia i auxilieu tots els qui us hi invoquin; perquè la vostra paraula i els sacraments que s'hi celebrin enforteixin el cor dels vostres fidels. Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill, que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles.

Dios todopoderoso y eterno, derrama tu gracia sobre este lugar de oración y socorre a cuantos en él invocan tu nombre; que la fuerza de tu palabra y la eficacia de tus sacramentos fortalezcan el corazón de los fieles que aquí se congregan. Por nuestro Señor Jesucristo, tu Hijo, que contigo vive y reina en la unidad del Espíritu Santo, Dios, por los siglos de los siglos.

Todos: Amén.

Segona part

LITÚRGIA DE LA PARAULA

SEGONA PART

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Dos lectors, un dels quals porta el Leccionari de la missa, i el salmista s'acosten al Sant Pare. Quan són davant seu, el Sant Pare es posa dret, amb la mitra posada, rep el Leccionari, el mostra al poble i diu:

- Que sempre ressoni en aquesta nau
la paraula de Déu,
perquè us vagi revelant el misteri de Crist
i dugui a terme en l'Església la vostra salvació.

Tothom: Amén.

El Sant Pare dóna el Leccionari al primer lector. Els lectors i el salmista van a l'ambó portant el Leccionari de manera que tots el puguin veure. Tothom s'asseu i es disposa a escoltar amb fe la Paraula de Déu, que anuncia el misteri que celebrem.

Lectura primera

Després es prosternaren amb el front a terra i adoraren el Senyor

Lectura del llibre de Nehemies

8,2-4a.5-6.8-10

En aquells dies el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència de tot el poble reunit, a la plaça de la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot

SEGUNDA PARTE

LITURGIA DE LA PALABRA

Dos lectores, llevando uno de ellos el Leccionario de la misa, y el salmista se acercan al Santo Padre. Cuando se encuentran delante suyo, el Santo Padre se levanta, con la mitra puesta, recibe el Leccionario, lo muestra a la asamblea y dice:

– Resuene siempre en esta casa la palabra de Dios, para que conozcáis el misterio de Cristo y se realice vuestra salvación dentro de la Iglesia.

Todos: Amén.

El Santo Padre entrega el Leccionario al primer lector. Los lectores y el salmista se dirigen al ambón llevando el Leccionario de manera que todos puedan verlo. Todos se sientan y se disponen a escuchar con fe la Palabra de Dios, que anuncia el misterio que celebramos.

Lectura primera

Después se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra

Lectura del libro de Nehemías 8,2-4a.5-6.8-10

En aquellos días, el sacerdote Esdras trajo el libro de la Ley ante la asamblea, compuesta de hombres, mujeres y todos los que tenían uso de razón. Era mediados del mes séptimo. En la plaza de la Puerta del Agua, desde el amanecer hasta el mediodía, estuvo leyendo el libro a los hombres, a las mujeres y a los que tenían uso de razón. Toda la gente seguía con atención la lectura de la Ley.

Esdras, el escriba, estaba de pie en el palpito de madera que había hecho para esta ocasión. Esdras ebrio el libro a la vista de

el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué:

– «Amén, amén.»

Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'expusaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent:

– «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu.»

Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs:

– «Aneu-vos-en ara. Meneu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

Lector: Paraula de Déu.

Tothom: Us lloem, Senyor.

Salm responsorial

18,8.9.10.15 (R/. Jn 6,63b)

Contemplatiu bressolant

Les vos - tres pa - rau - les, Se - nyor, són es - pe -
rit i són vi - da.

todo el pueblo -pues se hallaba en un puesto elevado- y, cuando lo ebrio, toda la gente se puso en pie. Esdras bendijo al Señor, Dios grande, y todo el pueblo, levantando las manos, respondió: —«Amen, amen.»

Después se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra.

Los levitas leían el libro de la ley de Dios con claridad y explicando el sentido, de forma que comprendieron la lectura. Nehemías, el gobernador, Esdras, el sacerdote y escriba, y los levitas que enseñaban al pueblo decían al pueblo entero:

—«Hoy es un día consagrado a nuestro Dios: No hagáis duelo ni lloréis.»

Porque el pueblo entero lloraba al escuchar las palabras de la Ley. Y añadieron:

—«Andad, comed buenas tajadas, bebed vino dulce y enviad porciones a quien no tiene, pues es un día consagrado a nuestro Dios. No estéis tristes, pues el gozo en el Señor es vuestra fortaleza.»

Lector: Palabra de Dios.

Todos: Te alabamos, Señor.

Salmo responsorial

18,8.9.10.15 (R/. Jn 6,63b)

R/. Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants. **R/.**

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments de Senyor són transparents,
il·luminen els ulls. **R/.**

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims. **R/.**

Les paraules que em surten dels llavis
i els pensaments que el meu cor medita,
que us siguin agradables, Senyor,
penyal meu, redemptor meu. **R/.**

Lectura segona

Que cadascú miri bé com construeix

Lectura de la primera carta de sant Pau
als cristians de Corint

3,9b-11.16-17

Germans,

Vosaltres sou un edifici construït per Déu. Jo, com a bon arquitecte, amb la gràcia que Déu m'ha donat, he posat el fonament, i d'altres continuen construint.

Que cadascú miri bé com construeix.

La ley del Señor es perfecta
y es descanso del alma;
el precepto del Señor es fiel
e instruye al ignorante. R/.

Los mandatos del Señor son rectos
y alegran el corazón;
la norma del Señor es límpida
y da luz a los ojos. R/.

La voluntad del Señor es pura
y eternamente estable;
los mandamientos del Señor son verdaderos
y enteramente justos. R/.

Más preciosos que el oro,
más que el oro fino;
más dulces que la miel
de un panal que destila. R/.

Lectura segunda

Mire cada uno cómo construye

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo
a los Corintios 3, 9c-11. 16-17

Hermanos:

Sois edificio de Dios. Conforme al don que Dios me ha dado,
yo, como hábil arquitecto, coloqué el cimiento, otro levanta el
edificio.

Mire cada uno cómo construye.

De fonament, ningú no en pot posar cap altre que el que està posat: Jesucrist.

¿No ho sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres?

Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.

Lector: Paraula de Déu.

Tothom: Us lloem, Senyor.

Al·leluia i verset abans de l'Evangeli

Al·leluia, al·leluia, al·leluia.

V/. Diu el Senyor: «He escollit aquest temple i l'he consagrat perquè porti per sempre el meu nom». (2Cr 7,16)

Al·leluia.

Evangeli

Hoy ha sido la salvación en esta casa

Lectura del evangelio según san Lucas

19, 1-10

En aquel tiempo, entró Jesús en Jericó y atravesaba la ciudad.

Un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de distinguir quién era Jesús, pero la gente se lo impedía, porque era bajo de estatura. Corrió más adelante y se subió a una higuera, para verlo, porque tenía que pasar por allí.

Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y dijo:

– «Zaqueo, baja enseguida, porque hoy tengo que alojarme en tu casa».

Él bajó enseguida, y lo recibió muy contento.

Nadie puede poner otro cimiento fuera del ya puesto, que es Jesucristo.

¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros?

Si alguno destruye en templo de Dios, Dios lo destruirá a el; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

Lector: Palabra de Dios.

Todos: Te alabamos, Señor.

Aleluya y versículo antes del Evangelio

Aleluya, aleluya, aleluya.

V/. Elijo y consagro este templo —dice el Señor—
para que este en el mi nombre eternamente. (2 Cro 7, 16)

Aleluya.

Evangelí

Avui s'ha salvat aquesta casa

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

19,1-10

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Um home que e deia Zaqueu, cap de'impostos i ric, intenteva de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perque era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de pasar.

Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué:

– «Zaqueu, baixa depressa, que avui m'he de quedar a casa teva».

Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content.

Al ver ésto, todos murmuraban, diciendo:

– «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador.».

Pero Zaqueo se puso en pie, y dijo al Señor:

– «Mira, la mitad de mis bienes, Señor, se la doy a los pobres; y si de alguno me he aprovechado, le restituiré cuatro veces más.».

Jesús le contestó:

– «Hoy ha sido la salvación de esta casa; también éste es hijo de Abrahán. Porque el Hijo del Hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»

Lector: Palabra del Señor.

Todos: Gloria a Ti, Señor Jesús.

Mentres el diaca porta l'Evangeluari al Sant Pare perquè el besí,
es canta de nou l'aclamació de l'Al·leluia.

El Sant Pare beneeix tothom amb l'Evangeluari.

Homilía

El Sant Pare predica l'homilía.

Segueix una pausa de silenci per a la reflexió personal.

Tothom que ho veié criticava a Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador.

Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor:

– «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meu bén, i a tot els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més.».

Jesús li digué:

– «Avui s'ha Salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. Es que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

Lector: Paraula del Senyor.

Tothom: Lloança a Vós, oh Crist.

Mientras el diácono lleva el Evangelionario al Santo Padre para que lo bese, se canta de nuevo la aclamación del Aleluya.

El Santo Padre bendice a todos con el Evangelionario.

Homilía

El Santo Padre predica la homilía.

Sigue una pausa de silencio para la reflexión personal.

Professió de fe

Després d'haver escoltat l'homilia predicada pel Sant Pare, tothom fa la professió de fe amb la fórmula del símbol anomenat dels Apòstols:

Amplitud i fermesa

f Crec en un Déu, *mf* Pa-re tot-po-de-rós cre-a-dor del
cel i de la ter-ra. I en Je-su-crist, ú-nic Fill
seu i Se-nyor nos-tre; el qual fou con-ce-but per
o-bra de l'Es-pe-rit Sant, *p* nas-qué de Ma-ri-a
Ver-ge; pa-tí so-ta el po-der de Ponç Pi-lat, *f* fou cru-ci-fi-
creix.
cat, mort i se-pul-tat; da-va-llà als in-ferns, res-sus-ci-
tà el ter-cer di-a d'en-tre els morts; se'n pu-jà al cel, seu a la
dre-ta de Déu, Pa-re tot-po-de-rós; i d'a-
llí ha de ve-nir a ju-di-car els vius i els morts.

Profesión de fe

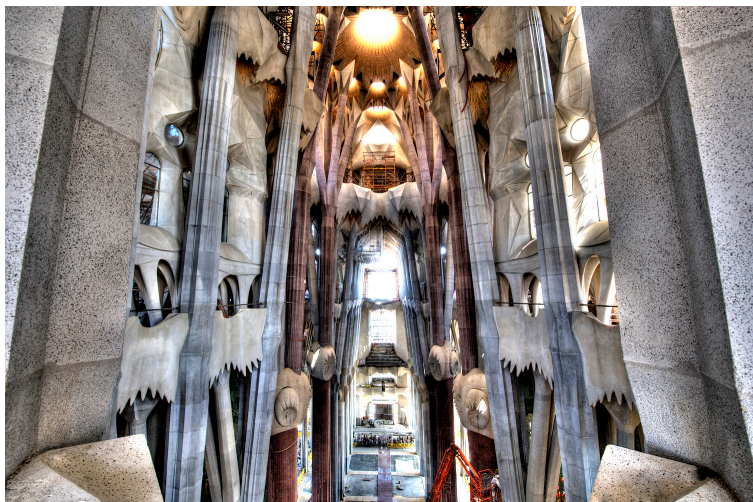
Una vez escuchada la homilía predicada por el Santo Padre, todos hacen la profesión de fe con el símbolo llamado de los Apóstoles:

Creo en Dios Padre todopoderoso, Creador del cielo y de la tierra. en Jesucristo, su único Hijo, nuestro Señor, que fue concebido por obra y gracia del Espíritu Santo, nació de santa María Virgen, padeció bajo el poder de Poncio Pilato, fue crucificado, muerto y sepultado, descendió a los infiernos, al tercer día resucitó de entre los muertos, subió a los cielos y está sentado a la derecha de Dios, Padre todopoderoso. Desde allí ha de venir a juzgar a vivos y muertos. Creo en el Espíritu Santo, la santa madre Iglesia católica, apostólica, romana, la comunión de los santos, el perdón de los pecados, la resurrección de la carne y la vida eterna. Amén.

Crec en l'Es-pe-rit Sant; la san-ta Ma-re Es - glé - si - a ca -
 tò-li - ca, a - pos - tò - li - ca, ro - ma - na; la co - mu - ni - ó dels
 sants; *creix.* la re - mis - si - ó dels pe - cats; *f* la
 re - sur - rec - ci - ó de la carn; la vi - da per - du - ra - ble. A -
allarg mén.

Tercera part

PREGÀRIA DE DEDICACIÓ I UNCIONS

TERCERA PART

PREGÀRIA DE DEDICACIÓ I UNCIONS

Lletanies dels Sants

El Sant Pare:

- Orémus, dilectíssimi nobis,
Deum Patrem omnipoténtem,
qui fidélium corda spiritália sibi éfficit templa,
nostris autem vóciбус
fratérna sociétur Sanctórum supplicátio.

Tothom es posa dret per pregar.

Santa Maria, Mare de Déu / Pregueu per nosaltres

Sant Miquel

Àngels sants de Déu

Sant Joan Baptista

Sant Josep

TERCERA PARTE

ORACIÓN DE DEDICACIÓN Y UNCIÓNES

Letanías de los santos

El Santo Padre:

– Germans estimats: preguem Déu, Pare omnipotent, el qual converteix els cors dels fidels en els seus temples espirituals, i ajuntem les nostres veus a la pregària fraterna dels Sants.

– Oremos, queridos hermanos, a Dios Padre todopoderoso, quien de los corazones de los fieles ha hecho para sí templos espirituales, y juntemos nuestras voces con la súplica fraterna de los santos.

Todos se levantan para orar.

Senyor, tingueu pietat.
Crist, tingueu pietat.
Senyor, tingueu pietat.

Señor, ten piedad.
Cristo, ten piedad.
Señor, ten piedad.

Santa María, madre de Dios / Ruega por nosotros.

San Miguel

Santos ángeles de Dios

San Juan Bautista

San José

Sant Pere i Sant Pau
 Sant Andreu
 Sant Jaume
 Sant Joan
 Santa Maria Magdalena
 Sant Esteve
 Sant Ignasi d'Antioquia
 Sant Llorenç
 Sant Jordi
 Santa Eulàlia
 Sant Sever
 Santa Perpètua i Santa Felicitat
 Santa Agnès
 Sant Gregori
 Sant Agustí
 Sant Atanasi
 Sant Basili
 Sant Martí
 Sant Pacia
 Sant Oleguer
 Sant Ciril i Sant Metodi
 Sant Benet
 Sant Francesc i Sant Domènec
 Sant Francesc Xavier
 Sant Joan Mª Vianney
 Sant Josep Oriol
 Sant Josep Manyanet
 Santa Caterina de Sena
 Santa Teresa de Jesús
 Tots els sants i les santes de Déu

Siguieu-nos propici / Allibereu-nos, Senyor.
 De tot mal
 De tot pecat

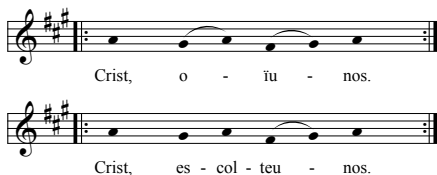
Santos Pedro y Pablo
San Andrés
Santiago
San Juan
Santa María Magdalena
San Esteban
San Ignacio de Antioquía
San Lorenzo
San Jorge
Santa Eulalia
San Severo
Santas Perpetua y Felicidad
Santa Inés
San Gregorio
San Agustín
San Atanasio
San Basilio
San Martín
San Paciano
San Olegario
Santos Cirilo y Metodio
San Benito
Santos Francisco y Domingo
San Francisco Javier
San Juan Mª Vianney
San José Oriol
San José Manyanet
Santa Catalina de Siena
Santa Teresa de Jesús
Santos y santas de Dios.

Muéstrate propicio / Líbranos, Señor.
De todo mal
De todo pecado

De la mort eterna
 Per la vostra encarnació
 Per la vostra mort i la vostra resurrecció
 Per la donació de l'Esperit Sant promès

Nosaltres, pecadors, / Us preguem que ens escolteu.
 Governeu i protegiu la vostra Església,
 Conserveu en el vostre servei el Papa, els bisbes,
 els preveres i els diaques,
 Feu que hi hagi pau i concòrdia en tots els pobles del món,
 A nosaltres mateixos conforteu-nos i conserveu-nos
 en el vostre sant servei,
 Consagreu aquesta església,
 Jesús, Fill de Déu viu,

El Sant Pare, acabat el cant de les lletanies, amb les mans esteses, prega, dient:

- Supplicatiónes nostras, quæsumus, Dómine,
 intercessióne beátæ Mariæ Vírginis
 et ómniun Sanctórum, propitiátus admítte,
 ut hæc ædes tuo nómini dicánda
 domus fit salútis et grátiaë,
 ubi christianórum plebs, in unum convéniens,
 te adóret in spírиту et veritáte
 et se ædíficet in caritáte.
 Per Christum Dóminum nostrum.

Tothom: Amén.

De la muerte eterna
Por tu encarnación
Por tu muerte y resurrección
Por el envío del Espíritu Santo

Nosotros, que somos pecadores / Te rogamos, óyenos.
Para que gobiernes y conserves a tu Iglesia
Para que asistas al papa, a los obispos, a los presbíteros y a los diáconos
en tu servicio santo
Para que concedas paz y concordia a todos los pueblos de la tierra
Para que nos fortalezcas y asistas en tu servicio santo
Para que consagres esta iglesia
Jesús, Hijo de Dios vivo.

Cristo, óyenos.
Cristo, escúchanos.

Terminado el canto de las letanías, el Santo Padre, con las manos extendidas, ora, diciendo:

– Escolteu, Senyor, benignament les nostres súplices per la intercessió de santa Maria Verge i de tots els sants, perquè aquesta casa que ara dedicarem al vostre nom sigui un lloc de gràcia i de salvació, on el poble cristià, reunit, us adori en esperit i en veritat i s'edifiqui en l'amor. Per Crist Senyor nostre.

– Te pedimos, Señor, que, por la intercesión de la santa Virgen María y de todos los santos, aceptes nuestras súplicas, para que este lugar que va a ser dedicado a tu nombre sea casa de salvación y de gracia, donde el pueblo cristiano, reunido en la unidad, te adore con espíritu y verdad y se construya en el amor. Por Jesucristo nuestro Señor.

Todos: Amén.

Pregària de dedicació

El Sant Pare, des de l'altar, recita la solemne pregària de dedicació de l'església i de l'altar. Tothom, estant dret, s'uneix a la seva pregària.

El Sant Pare:

Deus, Ecclesiæ tuæ sanctificátor et rector,
nomen tuum nos decet festívo celebráre præcónio,
quia hódie fidélium plebs hanc oratiónis domum,
ubi te pie venerátur, verbo erúditur, álitur sacraméntis,
sollémni ritu cupit in perpétuum tibi dicáre.

Hæc ædes mystérium adúmbrat Ecclesiæ,
quam Christus suo sanctificávit cruóre
ut Sponsam sibi exhibéret gloriósam,
Víriginem fídei integritáte conspícua,
Matrem Spíritus virtúte fecúndam.

Ecclesiá sancta, elécta vínea Dómini,
cui palmítibus mundus omnis implétur,
quæ propágine suas, ligno baiulánte,
suspénsas érgit ad regna cælórum.

Ecclesiá felix, tabernáculum Dei cum homínibus,
templum sanctum, quod lapídibus vivis exstrúitur,
Apostolórum fundaméntis consístens,
Christo Iesu summo lápide anguláris.

Ecclesiá sublímis, Cívitas iugo montis erécta,
perspícua cunctis, et ómnibus clara,
ubi Agni lucérna fulget perénnis
et gratum résonat cánticum beatórum.

Súpplíces ergo te, Dómine, adprecámur:
dignáre hanc ecclesiám et hoc altare
cælésti sanctificatióne perfúndere,
ut locus sanctus semper exsístat
et mensa fiat in perpétuum Christi sacrificio paráta.

Oración de dedicación

El Santo Padre, desde el altar, recita la solemne oración de dedicación de la iglesia y del altar. Todos, de pie, se unen a su oración.

El Santo Padre:

– Oh Déu, santificador i guia de l'Església, és just que celebrem amb lloances el vostre nom, perquè avui el poble fidel vol dedicar-vos solemnement i per sempre aquesta casa d'oració, en la qual us venera piadosament, on és instruït amb la vostra paraula i alimentat amb els sacraments.

Aquesta casa ens deixa entreveure el misteri de l'Església, que Crist va santificar amb la seva sang perquè li fos esposa gloriosa, verge admirable per la integritat de la fe i mare fecunda amb la força de l'Esperit.

Església santa, vinya del Senyor, escollida, que omple tot el món amb les seves sarmes i les enfila, emparrades a l'arbre de la creu, fins al Regne celestial.

Església sortosa, tabernacle de Déu amb els homes, temple sant, edificat amb pedres vives sobre el fonament dels Apòstols, amb Crist Jesús per pedra angular.

Església excelsa, ciutat bastida al cim de la muntanya, visible i manifesta als ulls de tots, on brilla la llum eterna que és l'Anyell i ressona el cant dels sants en acció de gràcies.

– Oh Dios, santificador y guía de tu Iglesia, celebramos tu nombre con alabanzas jubilosas, porque en este día tu pueblo quiere dedicarte, para siempre, con rito solemne, esta casa de oración, en la cual te honra con amor, se instruye con tu palabra y se alimenta con tus sacramentos.

Este edificio hace vislumbrar el misterio de la Iglesia a la que Cristo santificó con su sangre, para presentarla ante sí como Esposa llena de gloria, como Virgen excelsa por la integridad de la fe y Madre fecunda por el poder del Espíritu.

Es la Iglesia santa, la viña elegida de Dios, cuyos sarmientos llenan el mundo entero, cuyos renuevos, adheridos al tronco, son atraídos hacia lo alto, al reino de los cielos.

Es la Iglesia feliz, la morada de Dios con los hombres, el templo santo, construido con piedras vivas, sobre el cimiento de los Apóstoles, con Cristo Jesús como suprema piedra angular.

Es la Iglesia excelsa, la Ciudad colocada sobre la cima de la montaña, accesible a todos, y a todos patente, en la cual brilla perenne la antorcha del Cordero

Hic unda divínæ grátiae hóminum óbruat delícta,
ut filii tui, Pater, peccáto mórtuis
vitæ renascántur supérnæ.

Hic fidéles tui, altáris mensam circumstántes,
memoriále Páschatis célebrent
et verbi Christi eiúsque córporis reficiantur convívio.

Hic laudis oblátio iucúnda resúltet,
Angelórum concéntibus vox hóminum sociáta,
ac pro mundi salúte iugis ad te ascéndat orátio.

Hic páuperes misericórdiam invéniant,
oppréssi veram consequántur libertátem,
cunctíque hómines filiórum tuórum índuant dignitátem,
donec ad illam, quæ sursum est, Ierúsalem,
exultántes pervéniant.

Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti,
Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Tothom: Amén.

Us preguem, doncs, Senyor, que us digneu a santificar des del cel aquesta església i aquest altar, per fer-ne per sempre un lloc sant i una taula tothora parada per al sacrifici de Crist.

Que aquí l'aigua de la gràcia divina sepulti els delictes dels homes per tal que els vostres fills, oh Pare, morts al pecat, ressuscitin per a la vida eterna.

Que aquí els vostres fidels, al voltant de la taula de l'altar, celebrin el memorial de la Pasqua i es nodreixin en el convit de la paraula i del cos de Crist.

Que aquí ressoni l'ofrena joiosa de la lloança i la veu dels homes s'uneixi al cant dels àngels i pugi fins a vós una oració constant per la salvació del món.

Que aquí els pobres trobin misericòrdia, els oprimits assoleixin la llibertat veritable i tots els homes es revesteixin de la dignitat de fills vostres, fins que, exultants, arribin a la Jerusalem celestial.

Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill, que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles.

Todos: Amén.

y resuena agradecido el cántico de los bienaventurados.

Te suplicamos, pues, Padre santo, que te dignes impregnar con santificación celestial esta iglesia y este altar, para que sean siempre lugar santo y una mesa siempre lista para el sacrificio de Cristo.

Que en este lugar el torrente de tu gracia lave las manchas de los hombres, para que tus hijos, Padre, muertos al pecado, renazcan a la vida nueva.

Que tus fieles, reunidos junto a este altar, celebren el memorial de la Pascua y se fortalezcan con la palabra y el cuerpo de Cristo.

Que resuene aquí la alabanza jubilosa que armoniza las voces de los ángeles y de los hombres, y que suba hasta ti la plegaria por la salvación del mundo.

Que los pobres encuentren aquí misericordia, los oprimidos alcancen la verdadera libertad, y todos los hombres sientan la dignidad de ser hijos tuyos, hasta que lleguen, gozosos, a la Jerusalén celestial.

Por nuestro Señor Jesucristo, tu Hijo, que vive y reina contigo en la unidad del Espíritu Santo y es Dios por los siglos de los siglos.

Unció de l'altar i de les parets de l'església

El Sant Pare es treu la casulla, es posa un gremial i s'apropa a l'altar. Quan comença a ungir-lo, diu:

- Que el Senyor santifiqui amb el seu poder aquesta casa i aquest altar que ungem exercint el nostre ministeri, perquè manifestin amb un signe visible el misteri de Crist i l'Església.

Després vessa el crisma al bell mig i als quatre angles de l'altar, i ungeix tota la mesa, per significar que l'altar esdevé, amb la dedicació, símbol de Crist, l'Ungit i Gran Sacerdot que ha ofert la seva vida una vegada per sempre.

El Cardenal Arquebisbe de Barcelona, el Cardenal Secretari d'Estat i deu Bisbes ungeixen els murs de l'església, signant les dotze creus distribuïdes per la nau, per significar que l'església dedicada és imatge de la santa Església de Déu, edificada sobre el fonament dels Apòstols.

Mentrestant, el poble fidel canta:

Poc moderat

Fe - li - ços els qui vi -
uen a ca - sa vos - tra, Se - nyor.

Que n'és d'amable, el vostre temple
Senyor de l'univers.
Tot jo sospiro i em deleixo
pels atris del Senyor.

Unción del altar y de los muros de la iglesia

El Santo Padre se quita la casulla, se pone un gremial y se acerca al altar. Al empezar a ungirlo, dice:

– El Señor santifique con su poder este altar y esta casa que vamos a ungir, para que expresen con una señal visible el misterio de Cristo y de la Iglesia.

Luego vierte el crisma en el medio y en los cuatro costados del altar, y unge toda la mesa, para significar que el altar se convierte, con la dedicación, en símbolo de Cristo, el Ungido y Gran Sacerdote que ofreció su vida una vez para siempre.

El Cardenal Arzobispo de Barcelona, el Cardenal Secretario de Estado y diez Obispos ungen los muros de la iglesia, signando las doce cruces distribuidas en la nave, para significar que la iglesia dedicada es imagen de la santa Iglesia de Dios, edificada sobre el cimiento de los Apóstoles.

Mientras, el pueblo fiel canta:

Antífona: Dichosos los que viven en tu casa, Señor.

Coro: ¡Qué deseables son tus moradas,
Señor de los ejércitos!
Mi alma se consume y anhela
los atrios del Señor,
mi corazón y mi carne
retozan por el Dios vivo. R/.

Hasta el gorrión ha encontrado una casa;
la golondrina, un nido
donde colocar sus polluelos:
tus altares, Señor de los ejércitos,
Rey mío y Dios mío. R/.

Dichosos los que viven en tu casa
alabándote siempre.

Dichosos los que encuentran en ti su fuerza
al preparar su peregrinación. R/.

Ple de goig, i amb tot el cor,
aclamo el Déu que m'és vida. **R/.**

Fins l'ocell hi ha trobat casa,
l'oreneta s'hi fa un niu
on posar la fillada,
prop dels vostres altars,
Senyor de l'univers,
rei meu i Déu meu. **R/.**

Feliç el qui viu a casa vostra
lloant-vos cada dia.
Feliços els qui s'acullen als vostres murs:
emprenen amb amor el camí. **R/.**

Quan passen per valls eixutes,
els són com un oasi
beneït amb les pluges primerenques.
Entren al primer i al segon mur,
fins a veure Déu a Sió. **R/.**

Senyor de l'univers, escolteu la meva súplica,
escolteu, Déu de Jacob.
Déu nostre, mireu amb amor el vostre Ungit,
fixeu-vos en el rei que ens protegeix. **R/.**

M'estimo més un dia als vostres atris
que mil a casa meva;
quedar-me al portal de la casa del meu Déu,
més que viure amb els injustos. **R/.**

Perquè el Senyor, protecció nostra i escut,
ens dóna la gràcia i la glòria;
el Senyor no refusa cap bé
al qui viu honradament. **R/.**

Senyor de l'univers,
feliç l'home que confia en vós. **R/.**

(salm 83)

**Acabades les uncions, el Sant Pare, els Cardenals i els Bisbes que
l'han ajudat es renten les mans.**

Cuando atraviesan áridos valles,
los convierten en oasis,
como si la lluvia temprana
los cubriera de bendiciones;
caminan de baluarte en baluarte
hasta ver a Dios en Sión. R/.

Señor de los ejércitos, escucha mi súplica;
atiéndeme, Dios de Jacob.

Fíjate, ¡oh Dios!, en nuestro Escudo,
mira el rostro de tu Ungido. R/.

Vale más un día en tus atrios
que mil en mi casa,
y prefiero el umbral de la casa de Dios
a vivir con los malvados. R/.

Porque el Señor es sol y escudo,
él da la gracia y la gloria,
el Señor no niega sus bienes
a los de conducta intachable. R/.

¡Señor de los ejércitos, dichoso el hombre
que confía en ti! R/.

(salmo 83)

Terminadas las unciones, el Santo Padre, los Cardenales y los Obispos que le han ayudado se lavan las manos.

Encensament de l'altar i de l'església

Acabades les uncions, es posa un braser amb brases enceses sobre l'altar per a cremar-hi encens.

El Sant Pare posa encens als brasers que hi ha damunt l'altar i diu:

- Que pugi el meu prec, Senyor,
davant vostre com l'encens;
i així com aquesta casa s'omple de perfum agradable,
també la vostra Església exhali la bona olor de Crist.

El Sant Pare posa encens als encensers i encensa l'altar.

Mentrestant, sis diaques passen per la nau de l'església encensant el poble i les parets de l'església. Així es simbolitza la pregària del poble sant, i el sacrifici de Crist, que des de l'altar i de l'església, s'eleva fins a l'altar del cel.

Mentre s'encensa l'altar, l'església i el poble fidel, es canta:

Que el meu prec, Se - nyor, pu - gi da - vant
vos - tre com l'en - cens.

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor,
us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant del santuari
i enalteixo el vostre nom,
perquè estimeu i sou fidel. **R/.**

Les vostres promeses sobrepassen
el que havíem sentit de vós.
Sempre que us invocava, m'heu escoltat,

Incensación del altar y de la iglesia

Terminadas las unciones, se coloca sobre el altar un brasero con brasas encendidas para quemar incienso.

El Santo Padre echa incienso en el brasero y dice:

– Suba, Señor, nuestra oración como incienso en tu presencia y, así como esta casa se llena de suave olor, que en tu Iglesia se aspire el aroma de Cristo.

El Santo Padre pone incienso en los incensarios e inciensa el altar.

Seis diáconos pasan por la nave de la iglesia incensando a la asamblea y los muros de la iglesia. Así se simboliza la oración del pueblo santo, y el sacrificio de Cristo, que desde el altar y la iglesia se elevan hasta el altar del cielo.

Mientras se inciensa el altar, la iglesia y el pueblo fiel, se canta:

Antífona: Suba mi oración, Señor, como el incienso a tu presencia.

Coro: Por manos del ángel subió a la presencia de Dios
el aroma de los perfumes.

Te doy gracias, Señor, de todo corazón;
delante de los ángeles tañeré para ti,
me postraré hacia tu santuario,
daré gracias a tu nombre. *R/.*

Por tu misericordia y tu lealtad,
porque tu promesa supera a tu fama;
cuando te invoqué, me escuchaste,
acreciste el valor en mi alma. *R/.*

Que te den gracias, Señor, los reyes de la tierra
al escuchar el oráculo de tu boca;
canten los caminos del Señor,
porque la gloria del Señor es grande. *R/.*

El Señor es sublime, se fija en el humilde,
y de lejos conoce al soberbio. *R/.*

(salmo 137)

heu enfortit la meva ànima. R/.

En sentir el que vós heu promès,
tots els reis de la terra us lloaran
i celebraran que vós obreu així: R/.

«Que n'és, de gran, la glòria del Senyor:
el Senyor és excels, però es mira els humils,
mentre que els altius, els esguarda de lluny». R/.

(salm 137)

Il·luminació de l'altar i de l'església

Després de l'encensació, s'eixuga l'altar i s'hi posen les tovalles per a la celebració de l'Eucaristia: l'altar és la taula del convit sacrificial de la Pasqua de Crist. S'hi posen els canelobres amb els ciris i es guarneix l'altar amb flors. També l'església és ornamentada i preparada festivament per celebrar l'Eucaristia, que és la culminació de la dedicació.

El Sant Pare dóna una candela encesa a un diaca, tot dient:

- Que brilli en l'Església la llum de Crist,
perquè tots els pobles arribin a la plenitud de la veritat.

Mentre es duu a terme aquesta il·luminació i ornamentació de l'altar i de l'església, el poble fidel canta:

Andante

Al-çat ja, Je-ru-sa-lem, si-gues ra-di-o-sa.

Car ha vin-gut del cel u-na llum cla-ra, per-què il-lu-

mi-ni els po-bles de la ter-ra; ens vé a por-tar el goig la ve-ri-

Iluminación del altar y de la iglesia

Después de la incensación, se seca el altar y se coloca el mantel para la celebración de la Eucaristía: el altar es la mesa del banquete sacrificial de la Pascua de Cristo. Se colocan los candelabros con los cirios y se adorna el altar con flores. También la iglesia es ornamentada y preparada festivamente para celebrar la Eucaristía, el culmen de la dedicación.

El Santo Padre entrega una candela encendida a un diácono, diciendo:

– Brille en la Iglesia la luz de Cristo para que todos los hombres lleguen a la plenitud de la verdad.

Mientras se iluminan y ornamentan el altar y la iglesia, el pueblo fiel canta:

Surge ya, Jerusalén, como luz brillante, / porque el Señor ha enviado su Palabra, / para dar luz a los pueblos de la tierra; / y conducir el hombre a la Verdad. / Surge ya, Jerusalén, porque el Señor ha venido a ti.

1. Las tinieblas se extienden por la tierra, / y los pueblos se pierden en la noche. / Mas tu Dios junto a ti siempre estará, / y su gloria eterna brillará. **Jerusalén, despierta ya. (2)**

2. En Oriente se ponen en camino / son los pueblos llevando sus regalos. / Porque en ti ha nacido el Niño Dios, / el Mesías que el mundo esperó. **Jerusalén, despierta ya. (2)**

tat. Al - ça't ja, Je - ru - sa - lem, per - què el Se -

nyor ha vin - gut a tu. *Fine*

1. La te - ne - bra s'es - tén da - munt la
2. D'o - ri - ent cap a tu vé - nen fent

1. ter - - - - ra.
2. vi - - - - a.

1. La te - ne - bra s'es - tén da - munt la
2. D'o - ri - ent cap a tu vé - nen fent

1. Tots els po - bles es per - den en la
2. Tots els po - bles por - tant els seus pre -

1. ter - - - - ra.
2. vi - - - - a.

1. nit.
2. sents.

1. Tots els po - bles es per - den en la
2. Tots els po - bles por - tant els seus pre -

1. Pe - rò a tu el Se - nyor un jorn vin -
 2. Car en tu ha nas - cut un Déu in -

1. nit.
 2. sents.

1. drá,
 2. fant,

1. Pe - rò a tu el Se - nyor un jorn vin -
 2. Car en tu ha nas - cut un Déu in -

1. i sa glò - ria en tu res - plen - di -
 2. el Mes - si - es pel món tant es - pe -

1. drá,
 2. fant,

1. rá.
 2. rat.

1. i sa glò - ria en tu res - plen - di -
 2. el Mes - si - es pel món tant es - pe -

Je - ru - sa - lem, des - vet - lla't ja. Je - ru - sa -

1. rá.
2. rat.

D.C. al Fine

lem, des - vet - lla't ja.

Quarta part

LITÚRGIA EUCARÍSTICA

QUARTA PART

LITÚRGIA EUCARÍSTICA

Durant la presentació del pa i del vi, el cor canta un motet.

Es prepara l'altar com de costum, amb el pa i el vi que el Sant Pare ha rebut dels fidels. Quan tot és a punt, el Sant Pare s'acosta a l'altar i el besa: és la primera salutació al nou altar. Tot es fa en la forma acostumada, però s'encensa l'altar altra vegada.

Oració sobre les ofrenes

El Sant Pare invita tota l'assemblea a unir-se a la pregària, tot dient:

- Orad, hermanos,
para que este sacrificio, mío y vuestro,
sea agradable a Dios, Padre todopoderoso.

Tothom respon:

- El Señor reciba de tus manos este sacrificio,
para alabanza y gloria de su nombre,
para nuestro bien
y el de toda su santa Iglesia.

El Sant Pare prossegueix:

- Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætantis Ecclésiæ,
ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens,
per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur.
Per Christum Dominum nostrum.

Tothom: Amén.

CUARTA PARTE

LITURGIA EUCARÍSTICA

Durante la presentación del pan y el vino, el coro canta un motete.

Se prepara el altar como de costumbre, con el pan y el vino que el Santo Padre ha recibido de los fieles. Cuando todo está a punto, el Santo Padre se acerca al altar y lo besa: es el primer saludo al nuevo altar. Todo se desarrolla de la forma acostumbrada, pero se incensa de nuevo al altar.

Oración sobre las ofrendas

El Santo Padre invita a toda la asamblea a unirse a la oración, diciendo:

– Pregueu, germans, perquè aquest sacrifici, meu i vostre, sigui agradable a Déu Pare omnipotent.

Todos responden:

– Que el Senyor rebí de mans postres aquest sacrifici, a lloança i glòria del seu nom, i també per al nostre bé i de tota la seva santa Església.

El Santo Padre prosigue:

– Rebeu, Senyor, els dons de la vostra Església plena d'alegria, a fi que el poble reunit en aquest lloc sant, en participar dels ostres misteris, aconseguixi la salvación eterna. Per Crist Senyor nostre.

– Acepta, Señor, las ofrendas que la Iglesia te presenta con gozo, para que tu pueblo, reunido en este lugar santo, alcance por estos sacramentos la salvación eterna. Por Jesucristo nuestro Señor.

Todos: Amén.

Pregària eucarística III

D

Omi-nus vo-bís-cum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Ÿ. Sur-sum corda. R̄. Habé-mus ad Dómi-num. Ÿ. Grá-ti- as

agá-mus Dómi-no De- o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

El Sant Pare:

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere.

Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecísti
ut nomen tuum ubíque clarificarétur,
sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári;
hanc ergo oratiónis domum, humano exstrúctam labóre,
maiestáti tuæ exsultánte dicámus.

Hic veri Templi adumbrátur mystérium
et cælestis Ierúsalem prænotátur imágo:
Corpus enim Fílii tui, ex alma Vírgine natum,
templum effecísti tibi sacrátum,
in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.

Ecclésiám autem sanctam constituísti civitátem,
super fundaméntum Apostolorum ædificátam,
summo angulari lápide ipso Christo Iesu;
sed eléctis construéndam lapídibus,
Spíritu vivificátis, coagmentátis caritaté,

Plegaria eucarística III

El Santo Padre:

V/. El Señor sigui amb vosaltres.

V/. El Señor esté con vosotros.

Todos:

R/. I amb el vostre esperit.

R/. Y con tu espíritu.

El Santo Padre:

V/. Amunt els cors.

V/. Levantemos el corazón.

Todos:

R/. Els elevem al Senyor.

R/. Lo tenemos levantado hacia el Señor.

El Santo Padre:

V/. Donem gràcies al Señor, Déu nostre.

V/. Demos gracias al Señor, nuestro Dios.

Todos:

R/. Cal fer-ho i és de justícia.

R/. Es justo y necesario.

El Santo Padre:

És realment just i necessari, és el nostre deure i és la nostra salvació, que sempre i en tot lloc, Pare sant, us donem gràcies.

En verdad es justo y necesario, es nuestro deber y salvación darte gracias siempre y en todo lugar, Señor, Padre santo.

A vós, que heu fet de tota la creació un temple de la vostra glòria, perquè el vostre nom sigui honorat pertot arreu, però no us desplau que us siguin consagrats edificis per a la celebració dels divins misteris: per això, ara, amb cants de festa, dediquem a la vostra majestat aquesta casa d'oració, edificada amb el treball dels homes.

Porque has hecho del universo entero el templo de tu gloria para que tu nombre resplandezca en todas partes y quieres también que te consagremos lugares aptos para celebrar los santos misterios. Hoy, exultantes de gozo, dedicamos a tu servicio esta casa de oración, construida con el trabajo de los hombres.

La dedicació d'aquesta església ja figura el misteri del temple veritable i anuncia la imatge de

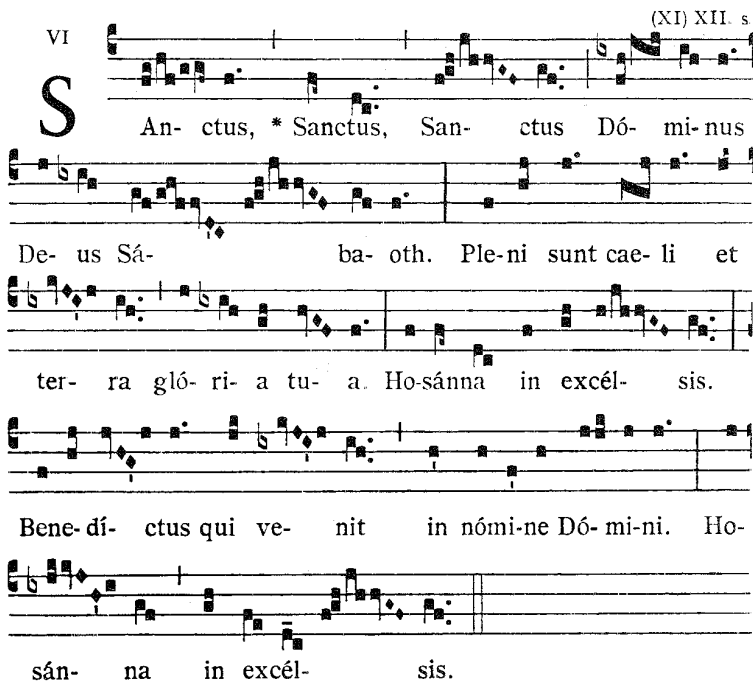
En ella se manifiesta el misterio del verdadero templo y se vislumbra la imagen de la Jerusalén del

ubi tu per infinita saecula omnia omnibus eris
et Christum lumen fulgebit perenne.

Per quem nos, Domine, cum Angelis et Sanctis universis
tibi confitemur, in exultatione dicentes:

Tota l'assemblea canta aquesta aclamació:

VI (XI) XII s

S An-ctus, * Sanctus, San-ctus Dó-mi-nus
De-us Sá-ba-oth. Ple-ni sunt cae-li et
ter-ra gló-ri-a tu-a. Ho-sánna in excél-sis.
Bene-dí-ctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-
sán-na in excél-sis.

El Sant Pare:

Vere Sanctus es, Domine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,

la Jerusalem celestial: vós heu fet que el cos del vostre Fill, nascut de la Verge santa, fos el temple consagrat a vós, on habités la plenitud de la divinitat.

Vós, també, heu constituït l'Església, com a ciutat santa, edificada sobre el fonament dels apòstols, que té el mateix Jesucrist per pedra angular, perquè es vagi fent de pedres escollides, animades per l'Espirit i cimentades per la caritat; en ella vós ho sereu tot per a tots i la llum de Crist hi brillarà sempre.

Per ell, Senyor, amb els àngels i tots els sants, nosaltres també us aclamem amb joia, tot dient:

Toda la asamblea canta la siguiente aclamación:

Sant, Sant, Sant és el Senyor, Déu de l'univers. El cel i la terra són plens de la vostra glòria. Hosanna a dalt del cel. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.

cielo, porque te consagraste como templo sagrado, en el que habitara la divinidad, el Cuerpo de tu Hijo nacido de la Virgen Inmaculada.

También constituiste tu Iglesia como ciudad santa edificada sobre el cimiento de los apóstoles, cuya piedra angular es Jesucristo, y continuas edificándola con piedras elegidas, vivificadas por el Espíritu, unidas por el amor, donde tú serás siempre todo para todos y brillará eternamente la luz de Cristo.

Por él, Señor, junto con todos los ángeles y santos, te alabamos llenos de alegría, diciendo:

Santo, Santo, Santo es el Señor, Dios del universo. Llenos están el cielo y la tierra de tu gloria. Hosanna en el cielo. Bendito el que viene en nombre del Señor. Hosanna en el cielo.

El Santo Padre:

Vós sou realment sant, Déu i Pare nostre, i amb raó us canta lloances tot l'univers creat, perquè, pel

Santo eres en verdad, Padre, y con razón te alaban todas tus criaturas, ya que por Jesucristo, tu

Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas univérſa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.

Súpplīces ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera,
quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spírītu sanctificáre dignéris,
ut Corpus et † Sanguis fiant
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

Ipse enim in qua nocte tradebátur
accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discíplulis suis, dicens:

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Símili modo, postquam cenátum est,
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit
dedítque discíplulis suis, dicens:

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.

HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNEM.

vostre Fill Jesucrist, nostre Senyor, i amb el poder de l'Esperit Sant doneu vida a totes les coses i les santifiqueu, i no deixeu mai de reunir-vos un poble, que, de llavant fins a ponent, presenti al vostre nom una oblació pura.

Per això us supliquem, oh Pare, que santifiqueu pel vostre Esperit aquestes ofrenes que hem presentat per a ser consagrades, perquè es converteixin en el Cos † i en la Sang del vostre Fill, Jesucrist, nostre Senyor, que ens confià la celebració d'aquest sacrament.

Ell mateix, el vespre en què el van traïr, prengué el pa i, donant-vos gràcies i beneint-vos, el partí i el donà als seus deixebles, tot dient:

PRENEU I MENGEU-NE TOTS, QUE AIXÒ ÉS EL MEU COS, ENTREGAT PER VOSALTRES.

Igualment, havent sopat, prengué el calze i, donant-vos gràcies i beneint-vos, el passà als seus deixebles, tot dient:

PRENEU I BEVEU-NE TOTS, QUE AQUEST ÉS EL CALZE DE LA MEVA SANG, LA SANG DE L'ALIANÇA NOVA I ETERNA, VESSADA PER VOSALTRES I PER TOTS ELS HOMES, EN REMISSIÓ DELS PECATS.

FEU AIXÒ, QUE ÉS EL MEU MEMORIAL.

Hijo, Señor nuestro, con la fuerza del Espíritu Santo, das vida y santificas todo, y congregas a tu pueblo sin cesar, para que ofrezca en tu honor un sacrificio sin mancha desde donde sale el sol hasta el ocaso.

Por eso, Padre, te suplicamos que santifiques por el mismo Espíritu estos dones que hemos separado para ti, de manera que sean Cuerpo y † Sangre de Jesucristo, Hijo tuyo y Señor nuestro, que nos mandó celebrar estos misterios.

Porque él mismo, la noche en que iba a ser entregado, tomó pan, y dando gracias te bendijo, lo partió y lo dio a sus discípulos, diciendo:

TOMAD Y COMED TODOS DE ÉL, PORQUE ESTO ES MI CUERPO, QUE SERÁ ENTREGADO POR VOSOTROS.

Del mismo modo, acabada la cena, tomó el cáliz, dando gracias te bendijo, y lo pasó a sus discípulos, diciendo:

TOMAD Y BEBED TODOS DE ÉL, PORQUE ÉSTE ES EL CÁLIZ DE MI SANGRE, SANGRE DE LA ALIANZA NUEVA Y ETERNA, QUE SERÁ DERRAMADA POR VOSOTROS Y POR TODOS LOS HOMBRES PARA EL PERDÓN DE LOS PECADOS.

HACED ESTO EN CONMEMORACIÓN MÍA.

Mystérium fidei.

Tots:

A - nun - ci - em la vos - tra mort, con - fes - sem la vos - tra re - sur -
rec - ci - ó, es - pe - rem el vos - tre re - torn, Se - nyor Je - sús.

El Sant Pare:

Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectionis
et ascensionis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrificium vivum et sanctum.

Réspice, quæsumus,
in oblatiónem Ecclésiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatione placári,
concéde, ut qui Córpo
et Sángvine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus
inveniámur in Christo.

Un dels concelebrants:

Ipse nos tibi perfíciat munus ætérnum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,
in primis cum beatíssima Vírgine,
Dei Genetríce, María,
cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus,

Aquest és el Misteri de la fe.

Éste es el Misterio de la fe.

Todos:

Anunciamos tu muerte, proclamamos tu resurrección. ¡Ven, Señor Jesús!

El Sant Pare:

Per això, Pare, celebrant el memorial de la passió salvadora del vostre Fill, de la seva admirable resurrecció i de la seva ascensió al cel, mentre esperem el seu retorn, us oferim, en aquesta acció de gràcies, el sacrifici sant i vivent.

Mireu l'ofrena de la vostra Església: reconeixeu-hi la víctima que ens ha reconciliat amb vós; concediu-nos que, els qui rebem el Cos i la Sang del vostre Fill, plens del seu Esperit Sant, siguem en Crist un sol cos i un sol esperit.

Así, pues, Padre, al celebrar ahora el memorial de la pasión salvadora de tu Hijo, de su admirable resurrección y ascensión al cielo, mientras esperamos su venida gloriosa, te ofrecemos, en esta acción de gracias, el sacrificio vivo y santo.

Dirige tu mirada sobre la ofrenda de tu Iglesia, y reconoce en ella la Víctima por cuya inmolación quisiste devolvernos tu amistad, para que, fortalecidos con el Cuerpo y Sangre de tu Hijo, y llenos de su Espíritu Santo, formemos en Cristo un solo cuerpo y un solo espíritu.

Uno de los concelebrantes:

Que ell faci de nosaltres una ofrena eterna a fi que obtinguem l'herència amb els vostres escollits, en primer lloc, amb la Verge Maria, Mare de Déu, amb els apòstols i els màrtirs, i amb

Que él nos transforme en ofrenda permanente, para que gocemos de tu heredad junto con tus elegidos: con María, la Virgen Madre de Dios, los apóstoles y los mártires, y todos los santos,

cum Sancto Ioseph,
et ómnibus Sanctis,
quorum intercessióne
perpétuo apud te confídimus adiuvári.

Un altre dels concelebrants:

Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis proficiat,
quæsumus, Dómine,
ad totius mundi pacem atque salutem.
Ecclésiám tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritaté firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro Benedícto,
et Episcopó nostro Aloysio,
cum episcopáli órđine et univérso clero,
et omni pópulo acquisitionis tuæ.

Votis huius famíliæ, quæ hanc tibi dicat ecclésiám,
adesto propítius:

sit ei domus salutis et aula cælestium sacramentórum;
hic résonet evangélium pacis et sacra mystéria celebrémur,
quibus fidéles tui, verbo vitæ ac divína grátia instrúcti,
per temporálem civitatém peregrinántes
ad ætérnam Ierúsalem perveníre mereántur,
in qua omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúngas.

Fratres nostros defúntos,
et omnes qui, tibi placéntes,
ex hoc sáculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris.

tots els sants, que sempre ens ajuden amb la seva intercessió.

por cuya intercesión confiamos obtener siempre tu ayuda.

Uno de los concelebrantes:

Us preguem, Senyor, que aquest sacrifici de reconciliació dugui a tot el món la pau i la salvació.

Enfortiu en la fe i en la caritat la vostra Església, que encara peregrina a la terra, juntament amb el vostre servent, el papa Benet, amb el nostre bisbe Lluís i amb els altres bisbes, els preveres, els diaques, i tot el poble que us heu redimit.

Te pedimos, Padre, que esta Víctima de reconciliación traiga la paz y la salvación al mundo entero. Confirma en la fe y en la caridad a tu Iglesia, peregrina en la tierra: a tu servidor, el papa Benedicto, a nuestro obispo Lluís, al orden episcopal, a los presbíteros y diáconos, y a todo el pueblo redimido por ti.

Uno de los concelebrantes:

Acolliu les súpriques d'aquesta família que us dedica una església: que els sigui casa da salvació i dels sacraments celestials; que hi ressoni l'Evangeli de la pau i s'hi celebrin els misteris sagrats, amb els quals els vostres fidels, enfortits amb la paraula de vida i la gràcia divina, peregrinant per la ciutat temporal, arribin a la Jerusalem eterna, on vós, Pare clementíssim, reuniu els vostres fills dispersos pel món.

Els nostres germans difunts i tots els qui han sortit d'aquest món en la vostra amistat, ademteu-los al vostre Regne. Allà esperem retrobar-nos amb ells i saciar-nos per sempre de la

Atiende los deseos y súplicas de esta familia, que te dedica esta iglesia; concede propicio que sea casa de salvación y recinto de los sacramentos del cielo, donde resuene el Evangelio de la paz y se celebren los santos misterios, para que los fieles, iluminados con la palabra de la vida y con tu gracia, peregrinen de tal modo por la tierra que merezcan llegar a la Jerusalén celeste, en la que tú, Padre misericordioso, reúnes en torno a ti a todos tus hijos dispersos por el mundo.

A nuestros hermanos difuntos y a cuantos murieron en tu amistad recíbelos en tu reino, donde esperamos gozar todos juntos de

El Sant Pare (i tots els concelebrants):

PER ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi
De-o Patri omni-po-ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti,
omnis ho-nor et gló-ri-a per ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-
ló-rum. R. Amen.

vostra glòria, per Crist Senyor nostre, pel qual vós concediu al món tots els béns.

la plenitud eterna de tu gloria, por Cristo, Señor nuestro, por quien concedes al mundo todos los bienes.

El Santo Padre (y todos los concelebrantes):

Per ell, amb ell i en ell, vós, Déu Pare omnipotent, en la unitat de l'Esperit Sant, rebeu tot honor i tota glòria pels segles dels segles.

Por Cristo, con él y en él, a ti, Dios Padre omnipotente, en la unidad del Espíritu Santo, todo honor y toda gloria por los siglos de los siglos.

Todos: Amén.

RITU DE LA COMUNIÓ

Oració del Senyor

Després de la Pregària eucarística, comença el ritu de la comunió. S'inicia amb l'oració del Senyor, el Parenostre, que ens identifica com a cristians i, en la celebració de l'Eucaristia, és el que ens disposa en primer lloc per acostar-nos a combregar.

El Sant Pare invita a resar el Parenostre, que tota l'assemblea unida recita.

El Sant Pare:

- Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

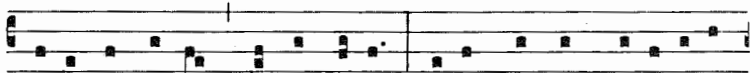
Tots:

Pa-ter nos-ter, qui es in cæ-lis : sancti- fi- cé- tur nomen

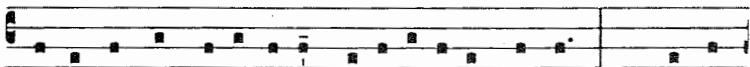
tu- um; advé-ni- at regnum tu- um; fi- at vo- lúntas tu- a,

sic-ut in cæ-lo, et in terra. Panem nostrum co-ti-di- á-

num da no-bis hó-di- e; et dimítte no-bis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ri-bus nostris; et ne nos

RITO DE LA COMUNIÓN

Oración del Señor

Terminada la Plegaria eucarística, empieza el rito de la comunión. Se inicia con la oración del Señor, el Padrenuestro, que nos identifica como cristianos y, en la celebración de la Eucaristía, es lo que nos dispone en primer lugar para acercarnos a comulgar.

El Santo Padre invita a rezar el Padrenuestro, que toda la asamblea unida recita.

El Santo Padre:

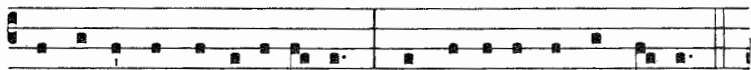
– Fideles a un manament del Salvador, i seguint el seu diví mestratge, gosem dir:

– Fieles a la recomendación del Salvador y siguiendo su divina enseñanza, nos atrevemos a decir:

Todos:

– Pare nostre, que esteu en el cel: sigui santificat el vostre nom; vingui a nosaltres el vostre Regne; faci's la vostra voluntat, així a la terra com es fa en el cel. El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui; i perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors; i no permeteu que nosaltres caiguem a la temptació, ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

– Padre nuestro, que estás en el cielo, santificado sea tu Nombre; venga a nosotros tu reino; hágase tu voluntad en la tierra como en el cielo. Danos hoy nuestro pan de cada día; perdona nuestras ofensas, como también perdonamos a los que nos ofenden; no nos dejes caer en la tentación, y líbranos del mal.

indú-cas in tenta-ti- ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma- lo.

El Sant Pare prossegueix la recitació del Parenostre amb una glossa de la darrera petició.

- Líbranos de todos los males, Señor,
y concédenos la paz en nuestros días,
para que, ayudados por tu misericordia,
vivamos siempre libres de pecado
y protegidos de toda perturbación,
mientras esperamos la gloriosa venida
de nuestro Salvador Jesucristo.

Tots:

- Tuyo es el reino,
tuyo el poder y la gloria, por siempre, Señor.

Gest de pau

El segon moment de preparació a la comunió és el ritu de la pau, que ens fa presgustar la plenitud de la pau de Crist que rebrem en l'Eucaristia.

El Sant Pare prega, demanant la pau per tota l'Església i després desitja la pau per l'assemblea. Acabada aquesta oració, els presents es fan un gest de pau entre ells.

- Señor Jesucristo,
que dijiste a tus apóstoles:
«La paz os dejo, mi paz os doy»,
no tengas en cuenta nuestros pecados,
sino la fe de tu Iglesia
y, conforme a tu palabra,
concédele la paz y la unidad.

El Santo Padre prosigue la recitación del Padrenuestro glosando la última petición.

– Allibereu-nos, Senyor, de tots els mals; feu que hi hagi pau als nostres dies, i per la vostra misericòrdia, guardeu-nos de pecat i de qualsevol pertorbació: mentre esperem l’acompliment de la nostra esperança, la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador.

Todos:

– Perquè són vostres, per sempre, el regne, el poder i la glòria.

Gesto de paz

El segundo momento de preparación a la comunión es el rito de la paz, que nos hace preguntar la plenitud de la paz de Cristo que recibiremos en la Eucaristía.

El Santo Padre ora, pidiendo la paz para toda la Iglesia y después desea la paz para la asamblea. Terminada esta oración, los presentes se intercambian un gesto de paz.

– Senyor nostre Jesucrist, que diguéreu als apòstols: Us deixo la pau, us dono la meva pau, no mireu els nostres pecats, sinó la fe de l’Església, i doneu-li aquella pau i aquella unitat que vós vau demanar. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Todos: Amén.

Tú que vives y reinas
por los siglos de los siglos.

Tots: Amén.

El Sant Pare:

– La paz del Señor esté siempre con vosotros.

Tots:

– Y con tu espíritu.

Un diaca:

– Doneu-vos la pau.

Fracció del pa

Mentre es prepara el pa, fraccionant-lo per poder-lo distribuir als fidels, es canta la lletania «Agnus Dei», invocant l'Anyell immaculat que ens serà donat com a aliment en la comunió.

- Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
- Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
- Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem.

Després del cant de la lletania, en uns moments de silenci, tota l'assemblea es prepara per rebre la comunió.

El Santo Padre:

– La pau del Senyor sigui sempre amb vosaltres.

Todos:

– I amb el vostre esperit.

Un diácono:

– Daos fraternalmente la paz.

Fracción del pan

Mientras se prepara el pan, partiéndolo para poderlo distribuir a los fieles, se canta la letanía «Agnus Dei», invocando al Cordero inmaculado que nos será dado como alimento en la comunión.

Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres.

Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres.

Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món, doneu-nos la pau.

Cordero de Dios, que quitas el pecado del mundo, ten piedad de nosotros.

Cordero de Dios, que quitas el pecado del mundo, ten piedad de nosotros.

Cordero de Dios, que quitas el pecado del mundo, danos la paz.

Después del canto de la letanía, en unos momentos de silencio, toda la asamblea se prepara para recibir la comunión.

Comunió

El Sant Pare, mostrant als fidels un fragment del pa consagrat, diu:

- Éste es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Dichosos los invitados a la cena del Señor.

Tots:

- Señor, no soy digno de que entres en mi casa, pero una palabra tuya bastará para sanarme.

Mentre l'assemblea combrega, es canten motets i els següents cants.

I

The musical score is written for a single voice and piano accompaniment. It consists of three systems of music. The first system begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The melody starts on a whole note G4, followed by a dotted quarter note A4, and then a quarter note Bb4. The piano accompaniment consists of a steady bass line of quarter notes: G2, Bb2, D3, F3, G3, Bb3, D4, F4, G4. The lyrics for the first system are: "1. Sou vós, Se - nyor, el pa del cel par - tit per".

The second system continues the melody with a whole note G4, a dotted quarter note A4, and a quarter note Bb4. The piano accompaniment continues with quarter notes: G2, Bb2, D3, F3, G3, Bb3, D4, F4, G4. The lyrics for the second system are: "sal - var el món. Sou vós la for - ça que ens u -".

The third system concludes the piece with a whole note G4, a dotted quarter note A4, and a quarter note Bb4. The piano accompaniment continues with quarter notes: G2, Bb2, D3, F3, G3, Bb3, D4, F4, G4. The lyrics for the third system are: "neix, Se - nyor res - sus - ci - tat." The piece ends with a double bar line.

Comunió

El Santo Padre, mostrant a los fieles un fragmento del pan consagrado, dice:

– Mireu l'Anyell de Déu, mireu el qui lleva el pecat del món. Feliços els convidats a la seva taula.

Todos:

– Senyor, no sóc digne que entreu a casa meva; digueu-ho només de paraula, i serà salva la meva ànima.

Mientras la asamblea comulga, se cantan motetes y los siguientes cantos.

I

1. En la fracción del pan nos das, Señor, tu salvación. / Nos das tu vida –Cuerpo y Sangre– fruto de tu amor.
2. Jesús, tomando el pan, nos dio su Cuerpo en manjar, / su Cuerpo, entregado por nosotros en la cruz.
3. Tomando el cáliz, nos lo dio: «Bebed todos de él; / mi sangre derramada para vuestra redención».
4. Los desvalidos comerán y el hambre saciarán; / alaben al Señor los que le buscan en la fe.
5. Yo soy el pan de vida; el que crea vivirá, / y yo le resucitaré para la eternidad.
6. Yo vengo a dar la salvación, no vengo a condenar; / el Padre me ha enviado para que encontréis la paz.
7. Partimos este mismo pan, unidos en la fe, / formando el Cuerpo del Señor, la Iglesia de Jesús.

1. Sou vós, Senyor, el pa del cel, / partit per salvar el món. / Sou vós la força que ens uneix, / Senyor ressuscitat.
2. Jesús, la nit que fou lliurat, / partint el pa, digué: / «Preneu, mengeu; és el meu cos, / lliurat pel bé de tots».
3. Jesús, la nit que fou lliurat, / mostrant el vi, digué: / «Preneu, beveu la meva sang, / vessada per tothom».
4. En mengen tots els desvalguts / i mai no tenen fam. / Que alabi amb goig el pa sagrat / qui el cerca encès de fe.
5. En beure el calze, els sedejants, / mai més no tenen set. / Que exulti el món joiosament: / lloança al Crist Senyor!
6. El pa del cel, que compartim / en la mateixa fe, / ens fa un sol cos amb Jesucrist, / per l'Esperit de Déu.
7. És ara el temps de Jesucrist: / ens cal preparar els cors. / És ara el temps de Jesucrist: / ens hem de convertir.
8. Abans d'anar cap a l'altar, / esguarda el teu germà; / perdona i fes les paus amb ell: / llavors vindràs a mi.
9. Si tots sofrim amb Jesucrist, / amb Ell tots regnarem. / Si amb Ell morim en aquest món, / amb Ell viurem de nou.

II

Moderat

Tas - teu, i veu - reu que n'és de boçl Se -
nyor; fe - liç l'ho - me que s'hi re - fu - gi - a.

1. Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor, / se n'alegraran els humils quan ho sentin.

II

1. Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren.

Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él.

2. Proclamad la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias.

3. Contempladlo y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor / él lo escucha y lo salva de sus angustias.

4. El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él.

2. Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / he demanat al Se-nyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta.
3. Alceu vers ell la mirada. / Us omplirà de llum, i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill.
4. Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels per protegir-los. / Tasteu, i veureu que n'és, de bo, el Senyor; / felix l'home que s'hi refugia.
5. Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili. / El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets.

Reserva solemne de l'Eucaristia a la capella del Santíssim Sagrament

El Sant Pare, quan ha acabat de distribuir la comunió als fidels, entrega el copó al diaca, que el posa sobre l'altar.

Acabada la distribució de la comunió als fidels, el diaca agafa el copó i de manera solemne va cap a la capella de la reserva eucarística i posa el copó en el Sagrari. Des d'aquest moment, queda inaugurada.

Mentrestant, el poble fidel canta.

Oració després de la comunió

Quan tothom ha combregat, i després d'uns moments de silenci, el Sant Pare convida tothom a la pregària.

El Sant Pare:

– Oremus.

Tothom prega en silenci.

El Sant Pare prossegueix:

– Multiplica, Dómine, quæsumus,

5. Santos, todos temed al Señor, / porque nada les falta a los que le temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada.

Reserva solemne de la Eucaristía en la capilla del Santísimo Sacramento

El Santo Padre, cuando ha acabado de distribuir la comunión a los fieles, entrega el copón al diácono, que lo coloca sobre el altar.

Terminada la distribución de la comunión a los fieles, el diácono toma el copón y en modo solemne se dirige a la capilla de la reserva eucarística y deposita el copón en el Sagrario. Desde este momento queda inaugurada.

Mientras tanto, el pueblo fiel canta.

Oración después de la comunión

Cuando todos han comulgado, y después de unos momentos de silencio, el Santo Padre invita a todos a la oración.

El Santo Padre:

– Preguem.

– Oremos.

Todos oran en silencio.

El Santo Padre prosigue:

– Senyor, per aquests sacraments
que hem rebut, arreleu els nostres

– Danos, Señor, un profundo
conocimiento de ti por medio

per hæc sancta quæ súmpsimus,
veritátem tuam in méntibus nostris,
ut te in templo sancto tuo iúgiter adorémus,
et in conspéctu tuo cum ómnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum Dóminum nostrum.

Tothom: Amén.

Concessió del títol de Basílica

El Cardenal Arquebisbe de Barcelona llegeix la Butlla de promulgació de l'església de la Sagrada Família com a Basílica.

Mentre el Sant Pare i els Cardenals que han concelebrat s'adrecen des de l'altar fins al portal de la façana del Naixement, el poble fidel canta el «Rosa d'abril».

cors en la veritat, per tal que, així com us adorem en aquest temple, ens puguem gloriar a la vostra presència amb tots els sants i elegits. Per Crist Senyor nostre.

de los sacramentos que hemos recibido, para que te adoremos sin cesar en el templo y nos alegremos en tu presencia con los santos. Por Jesucristo nuestro Señor.

Todos: Amén.

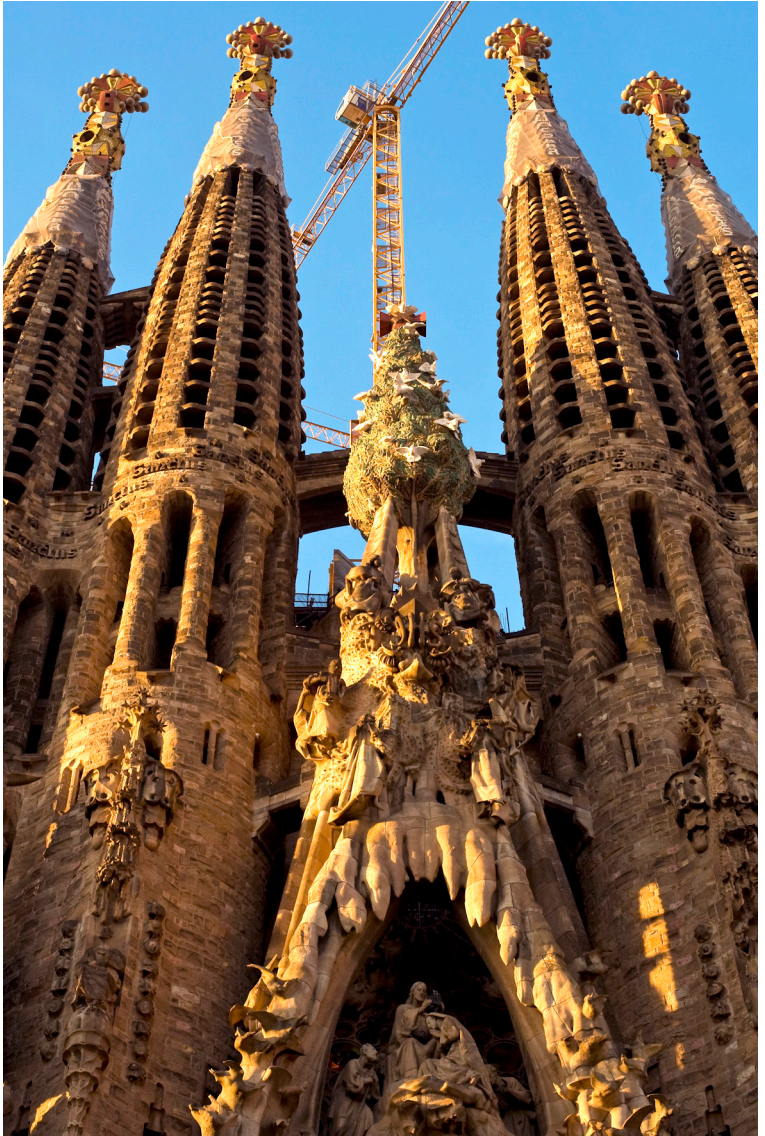
Concesión del título de Basílica

El Cardenal Arzobispo de Barcelona dará lectura a la Bula de promulgación de la iglesia de la Sagrada Familia como Basílica.

Mientras el Santo Padre y los Cardenales que han concelebrado se dirigen desde el altar al portal de la fachada del Nacimiento, el pueblo fiel canta el «Rosa d'abril».

Ro - sa d'a - bril, Mo - re - na de la ser - ra, de Mont - ser -
 rat es - tel, il - lu - mi - neu la ca - ta - la - na ter - ra, gui -
 eu - nos cap al cel, gui - eu - nos cap al cel.
 I. Amb ser - ra d'or els an - ge - lets ser - ra - ren, *pp* amb ser - ra
 d'or, ei - xos tu - rons per fer - vos un pa - lau, per fer - vos
 un pa - lau, Rei - na dels cels que els se - ra - fins bai -
 xa - ren, *pp* Rei - na dels cels, deu - nos a - bric dins
 vos - tre man - tell blau, dins vos - tre man - tell blau.

5. Mística font de l'aigua de la vida, / ragueu del cel al cor de mon país;
 / dons i virtuts deixeu-li per florida; / feu-ne, si us plau, el vostre paradís.

Rés de l'Àngelus

davant la Façana del Naixement

AL·LOCUCIÓ DEL SANT PARE

El Sant Pare fa un breu discurs.

RÉS DE L'ÀNGELUS

El Sant Pare:

V/. Ángelus Dómini nuntiávit Mariae.

Tothom:

R/. Et concepit de Spíritu Sancto.

El Sant Pare:

V/. Ave, María,
grátia plena,
Dóminus tecum.
Benedícta tu in muliéribus,
et benedíctus fructus ventris tui, Iesus.

Tothom:

R/. Sancta María, Mater Dei,
ora pro nobis peccatóribus,
nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

El Sant Pare:

V/. Ecce ancílla Dómini.

Tothom:

R/. Fiat mihi secúndum verbum tuum.

El Sant Pare:

V/. Ave, María...

Tothom:

R/. Sancta María...

ALOCUCIÓN DEL SANTO PADRE

El Santo Padre hace un breve discurso.

REZO DEL ÁNGELUS

El Santo Padre:

V/. L'àngel del Senyor va anunciar a Maria.

V/. El ángel del Señor anunció a María.

Todos:

R/. I ella va concebre per obra de l'Esperit Sant.

R/. Y concibió por obra y gracia del Espíritu Santo.

El Santo Padre:

V/. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós; beneïda sou vós entre les dones; i beneït és el fruit del vostre ventre, Jesús.

V/. Dios te salve, María, llena eres de gracia; el Señor es contigo. Bendita tú eres entre todas las mujeres, y bendito es el fruto de tu vientre.

Todos:

R/. Santa Maria, Mare de Déu; pregueu per nosaltres, pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

R/. Santa María, Madre de Dios, ruega por nosotros, pecadores, ahora y en la hora de nuestra muerte. Amén.

El Santo Padre:

V/. Sóc l'esclava del Senyor.

V/. He aquí la esclava del Señor.

Todos:

R/. Que es compleixin en mi les teves paraules.

R/. Hágase en mí según tu palabra.

El Santo Padre:

V/. Déu vos salve, Maria...

V/. Dios te salve, María...

Todos:

R/. Santa Maria...

R/. Santa María...

El Sant Pare:

V/. Et Verbum caro factum est.

Tothom:

R/. Et habitávit in nobis.

El Sant Pare:

V/. Ave María...

Tothom:

R/. Sancta María...

El Sant Pare:

V/. Ora pro nobis, sancta Dei Génatrix.

Tothom:

R/. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

El Sant Pare:

- Oremus.
- Grátiam tuam, quæ sumus, Domine,
méntibus nostris infunde:
ut qui, ángelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus,
per passiónem eius et crucem
ad resurrecciónis glóriam perducámur.
Per Christum Dóminum nostrum.

Tothom: Amén.

El Sant Pare:

V/. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

Tothom:

R/. Sicut erat in principio,
et nunc et semper et in sáecula sæculorum. Amen.

El Sant Pare:

V/. Pro fidélibus defúntis:
Réquiem ætérrnam dona eis, Dómine.

El Santo Padre:

V/. El qui és la Paraula es va fer home.

Todos:

R/. I va habitar entre nosaltres.

El Santo Padre:

V/. Déu vos salve, Maria...

Todos:

R/. Santa Maria...

El Santo Padre:

V/. Pregeu per nosaltres, santa Mare de Déu.

Todos:

R/. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

El Santo Padre:

– Preguem.

– Infoneu, Senyor, la vostra gràcia en els nostres cors, i feu que els qui, per l'anunci de l'àngel, hem conegut l'encarnació de Jesucrist, el vostre Fill, siguem conduïts, per la seva passió i la seva creu, a la glòria de la resurrecció. Per Crist Senyor nostre.

Todos: Amén.

El Santo Padre:

V/. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

Todos:

R/. Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

V/. Y el verbo de Dios se hizo carne.

R/. Y habitó entre nosotros.

V/. Dios te salve, María...

R/. Santa María...

V/. Ruega por nosotros, santa Madre de Dios.

R/. Para que seamos dignos de alcanzar las promesas de Jesucristo.

– Oremos.

– Infunde, Señor, tu gracia en nuestras almas, para que los que hemos conocido, por el anuncio del Ángel, la Encarnación de tu Hijo Jesucristo, lleguemos por los méritos de su Pasión y su Cruz, a la gloria de la Resurrección. Por Jesucristo nuestro Señor.

V/. Gloria al Padre, y al Hijo, y al Espíritu Santo.

R/. Como era en el principio, ahora y siempre, por los siglos de los siglos. Amén.

Tothom:

R/. Et lux perpétua luceat eis.

El Sant Pare:

V/. Requiéscant in pace.

Tothom:

R/. Amen.

Benedicció final

El Sant Pare:

V/. Dóminus vobíscum.

Tothom:

R/. Et cum spíritu tuo.

El Sant Pare:

V/. Sit nomen Dómini benedíctum.

Tothom:

R/. Ex hoc nunc et usque in sáeculum.

El Sant Pare:

V/. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

Tothom:

R/. Qui fecit cælum et terram.

El Sant Pare:

V/. Benedícat vos omnípotens Deus,

Pater, † et Fílius, † et Spíritus † Sanctus.

Tothom: Amen.

Mentre el Sant Pare es retira, passant novament per l'interior de la Basílica de la Sagrada Família, les corals canten el motet «Nigra sum» de Pau Casals i l'Al·leluia del «Messies» de G.F. Haendel.

El Santo Padre:

V/. Pels fidels difunts: Doneu-los,
Senyor, el repòs etern.

Todos:

R/. I que la llum perpètua els
il·lumini.

El Santo Padre:

V/. Descansin en pau.

Todos: Amén.

V/. Por los fieles difuntos: Dales,
Señor, el descanso eterno.

R/. Brille para ellos la luz
perpetua.

V/. Descansen en paz.

Bendición final

El Santo Padre:

V/. El Senyor sigui amb vosaltres.

Todos:

R/. I amb el vostre esperit.

El Santo Padre:

V/. Sigi beneït el nom del
Senyor.

Todos:

R/. Ara i per tots els segles.

El Santo Padre:

V/. El nostre auxili és el nom del
Senyor.

Todos:

R/. Que ha fet el cel i la terra.

El Santo Padre:

V/. Que us beneixi Déu
totpoderós, Pare, † Fill † i Esperit
† Sant.

Todos: Amén.

V/. El Señor esté con vosotros.

R/. Y con tu espíritu.

V/. Bendito sea el nombre del
Señor.

R/. Ahora y por todos los siglos.

V/. Nuestro auxilio es el nombre
del Señor.

R/. Que hizo el cielo y la tierra.

V/. Que os bendiga Dios
todopoderoso, Padre, † Hijo † y
Espíritu † Santo.

Mientras el Santo Padre se retira, pasando de nuevo por el interior de la Basílica de la Sagrada Familia, los coros cantan el motete «Nigra sum» de Pau Casals y el Aleluya del «Mesías» de G.F. Haendel.

MÚSIQUES PER A LA CELEBRACIÓ PUBLICADES EN AQUEST LLIBRET

Al·leluia, lloem el Senyor. Salm 150. Música: Ireneu Segarra. Cantoral de Missa Dominical (MD) 410

Serviu el Senyor amb alegria. Salm 99. Música: Ireneu Segarra. MD 403

Poble de batejats. Lletra: R. Folch. Música popular alemanya. MD 40

Gloria in excelsis Deo. Missa «de Angelis». Segle XVI

Les vostres paraules. Joan 6,63b. Salm 18,8.9.10.15. Música: Domènec Cols. Llibre del Salmista (1983)

Crec en un Déu. Música: Lluís Romeu. MD D1

Lletania dels sants. Melodia oficial. Cantoral Litúrgic Bàsic, p. 107

Feliços els qui viuen a casa vostra. Música: Gregori Estrada. Vespres (Abadia de Montserrat 2002)

Que el meu prec, Senyor. Música: Cassià Just. Vespres (Abadia de Montserrat 2002)

Alça't ja, Jerusalem. Lletra: Domènec Cols. Música: D. Julien. MD 527

Sanctus. Missa «de Angelis». Segles XI-XII

Mysterium fidei. Anunciem la vostra mort. Melodia oficial

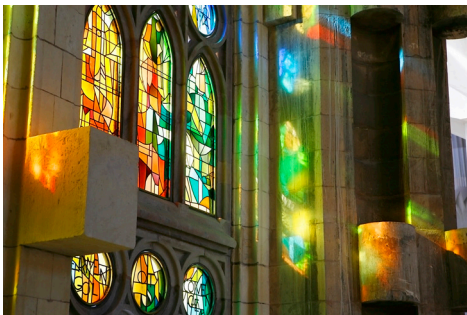
Pater noster. Melodia oficial

Sou vós, Senyor, el pa del cel. Lletra: Joan M. Aragonès i M. Tort. Música: atribuïda a G. Kirbye; publicada per primer cop al *Psalteri* (1592) de Thomas Este. MD 350

Tasteu i veureu. Salm 33. Música: Odiló M. Planàs. Cantoral Litúrgic Bàsic, p. 89

Virolai. Rosa d'abril. Lletra: Jacint Verdaguer. Música: J. Rodoreda. MD 588

Totes les **IL·LUSTRACIONS** d'aquest llibre corresponen al Temple Expiatori de la Sagrada Família. Barcelona.

AQUEST OPUSCLE HA ESTAT EDITAT
PER L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA
AMB LA COOPERACIÓ DEL
CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA DE BARCELONA,
I ACABAT D'IMPRIMIR PER COMGRAFIC
EL 18 D'OCTUBRE DE 2010,
FESTA DE SANT LLUC, EVANGELISTA.

